ความเชื่อบางประการของชีอะฮฺ

﴿من عقائد الشيعة﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

อับดุลลอฮฺ บิน มุหัมมัด อัส-สะละฟีย์

แปลโดย : อบู หะสัน

ผู้ตรวจทาน : ทีมงานภาษาไทย อิสลามเฮ้าส์

ที่มา : เว็บไซต์ปกป้องสุนนะฮฺ dd-sunnah.com

2009 - 1431

islamhouse.com

﴿من عقائد الشيعة﴾

« باللغة التايلاندية »

عبدالله بن محمد السلفي

ترجمة: أبو حسن

مراجعة: فريق اللغة التايلاندية بموقع دار الإسلام

مصدر: موقع الدفاع عن السنة

2009 - 1431

islamhouse.com

بسم الله الرحمن الرحيم

คำนิยม

โดยท่านเชค อับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮฺ บิน บาซ

หัวหน้าสำนักการวิจัยด้านวิชาการและฟัตวา

ประธานองค์กรนักวิชาการอาวุโสแห่งประเทศซาอุดิอาระเบีย

จาก อับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮฺ บิน บาซ แด่ท่านผู้มีเกียรติ ขออัลลอฮฺทรงประทานเตาฟีก

อัสสลามุอะลัยกุม วะเราะหฺมะตุลลอฮฺ วะบะเราะกาตุฮฺ

ข้าพเจ้าขอแนะนำหนังสือที่ผู้เขียนได้ส่งมาให้เมื่อ 10/2/1418 ฮ.ศ. โดยเฉพาะหนังสือ ที่ว่าด้วย "ชีอะฮฺ" ซึ่งเมื่อได้อ่านแล้ว ปรากฏว่าเป็นหนังสือที่ดีและสำคัญ หนังสือเล่มนี้สมควรอย่างยิ่งที่จะนำไป เผยแผ่ให้แพร่หลายในประเทศซาอุดิอาระเบียและประเทศข้างเคียง

ข้าพเจ้าขอต่อเอกองค์อัลลอฮฺพระผู้ทรงอภิบาล ได้ทรงทำให้หนังสือเล่มนี้เป็นคุณป ระโยชน์ตลอดไป และขอให้พระองค์ทรงประทานความบะเราะกัตในสิ่งที่ผู้เขียนได้ทุ่มเทให้เกิดหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา

วัสสลามุอะลัยกุม วะเราะหฺมะตุลลอฮฺ วะบะเราะกาตุฮฺ

มุฟตีย์ใหญ่แห่งประเทศประเทศซาอุดิอาระเบีย

ประธานองค์กรนักวิชาการอาวุโสและหัวหน้าสำนักการวิจัยและฟัตวา

คำนำผู้แปล

อัลหัมดุลิลลาฮฺ หนังสือเล่มนี้ได้ถอดความมาจากต้นฉบับภาษาอาหรับที่มีชื่อว่า "มิน อะกออิด อัช-ชีอะฮฺ" สำนวนในภาษาไทยเป็นสำนวนที่ผู้แปลได้ตีความหมายมาจากสำนวนเดิม ยังมีบางคำที่ผู้แปลทับศัพท์ในภาษาอาหรับ ทั้งนี้เพราะคำเดิมมีความหมายที่ยากต่อการแปลอย่างตรง ตัว อีกทั้งบางคำมีความหมายมากกว่าหนึ่งความหมายในภาษาไทย

ผู้แปลหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานแปลชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์และให้ความกระจ่างแก่ผู้อ่านเกี่ยวกับหลักความเชื่อหรืออะกีดะฮฺของชีอะฮฺรอฟิเฎาะฮฺได้บ้าง ไม่มากก็น้อย

อย่างไรก็ตาม สิ่งใดที่ผู้อ่านเห็นว่าเป็นข้อผิ ดพลาดในการแปลงานชิ้นนี้ ผู้แปลขอน้อมรับความเห็นและคำแนะนำจากผู้อ่านทุกท่านด้วยความยินดียิ่ง ขอขอบคุณ

อบู หะสัน

4 ญุมาดัลอูลา 1428

คำนำผู้เขียน

มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺเพียงผู้เดียว พรอันประเสริฐและความสันติสุขอย่างไม่สิ้นสุดจงมีแด่ท่านเราะสูล วงศ์วานของท่าน และบรรดาเศาะหาบะฮฺ

สิ่งที่ชักจูงให้ฉันเขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา เพราะฉันได้สังเกตเห็นการเคลื่อนไหวอย่างคึกคัก เพื่อการเผยแผ่และเชิญชวนสู่แนวคิดรอฟิเฎาะฮฺในยุคปัจจุบัน ที่ได้แผ่ขยายไปทั่วทุกมุมโลก ซึ่งนับวันยิ่งทวีคูณ ในขณะที่มุสลิม (ชาวสุนนีย์) ส่วนใหญ่กลับหลับไหล ไม่ยอมรับรู้ถึงอันตรายของพวกรอฟิเฎาะฮฺ และความเชื่อของพวกเขาที่เต็มไปด้วยการตั้งภาคี(ชิริก)ต่ออัลลอฮฺ การกล่าวหาอัลกุรอานและใส่ไคล้บรรดาเศาะหาบะฮฺ รวมทั้งความคลั่งไคล้ที่เลยเถิดของพวกเขาในการยกย่องบรรดาอิมาม ดังนั้นจึงเห็นว่ าเป็นหน้าที่ของฉันที่จะต้องเขียนสารฉบับนี้ขึ้น เพื่อเป็นคำตอบให้กับความคลุมเครือต่างๆ เกี่ยวกับแนวคิดของพวกรอฟิเฎาะฮฺ ด้วยวิธีการเขียนที่รวบรัด ซึ่งเป็นการตามแบบอย่างงานเขียนของ เชค อับดุลลอฮฺ บิน อับดุรเราะห์มาน อัล -ญิบรีน ในหนังสือของท่านที่มีชื่อว่า "**อัต-ตะอฺลีกอต อะลา มัตนิ ลัมอะติล อิอฺติกอด**"

เนื้อหาส่วนใหญ่ได้อ้างมาจากหนังสือที่เป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับของชีอะฮฺเอง และมีบางส่วนที่ได้อิงมาจากหนังสือของอุละมาอ์ชาวสุนนีย์ ซึ่งได้เขียนตอบโต้และให้ความกระจ่างเกี่ยวกับข้อผิดพลาดและความเชื่อผิดๆ ของชีอะฮฺที่หันเ หออกจากแนวทางที่เที่ยงแท้ และตั้งอยู่บนพื้นฐานของการตั้ง ภาคีต่ออัลลอฮฺ ความคลั่งไคล้ต่อบรรดาอิมามที่เลยเถิด การโป้ปดมดเท็จ การด่าทอ ใส่ไคล้ และบั่นทอนเกียรติอันสูงส่งของบรรดาเศาะหาบะฮฺ...

ในหนังสือที่สั้นและกระทัดรัดเล่มนี้ ฉันพยายามเป็นอย่างยิ่งที่จะแฉข้อตำ หนิและประณามชีอะฮฺ ด้วยการอิงจากหลักฐานที่น่าเชื่อถือและยอมรับของชีอะฮฺเอง ดังที่ท่าน เชค อิบรอฮีม บิน สุลัยมาน อัล-ญับฮาน ได้กล่าวว่า : "นี่ผู้เป็นชีอะฮฺ! เราจะแฉท่านด้วยปากของท่านเอง"

ท้ายนี้ ฉันขอวิงวอนต่อเอกองค์อัลลอฮฺ สุบหานะฮูวะตะอาลา ทรงประทานผลแล ะความดีของหนังสือเล่มนี้ แก่ผู้ที่มีสติในการคิด ดังที่อัลลอฮฺได้ตรัสว่า :

﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكرى لِمَن كَانَ لَهُ قَلبٌ أو أَلقى السّمعَ وهوَ شَهَيدٌ﴾

ความว่า : "แท้จริงในการดังกล่าว แน่นอนย่อมเป็นข้อตักเตือนแก่ผู้ที่มีหัวใจ หรือผู้รับฟัง และประจักษ์เช่นพยาน" (สูเราะฮฺ กอฟ 50:37)

ฉันขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยในการเขียนหนังสือเล่มนี้ ขออัลลอฮฺทรงตอบแทนพวกเขา ด้วยคุณความดีในสิ่งที่พวกเขาทำด้วย

พรอันประเสริฐและความสันติสุขอย่างไม่สิ้นสุด จงมีแด่ท่าน เราะสูลุลลอฮฺ บรรดาวงศ์วาน และเศาะหาบะฮฺของท่าน

ผู้เขียน

รอฟิเฎาะฮฺ กำเนิดขึ้นเมื่อใด ?

ชีอะฮฺรอฟิเฎาะฮฺ เกิดขึ้นหลังจากการ ปรากฏตัวของชายยิวผู้หนึ่งที่มีชื่อว่า อับดุลลอฮฺ บิน สะบะอ์ ซึ่งได้อ้างตนเป็นมุสลิม และอ้างว่ารักและยกย่องครอบครัวอะฮฺลุลบัยต์ มีความคลั่งไคล้ในท่าน อะลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ อย่างเกินขอบเขต แอบอ้างว่าท่านคือผู้ที่ท่านนบีได้สั่งเสีย (วะศิยะฮฺ) ให้เป็นเคาะลีฟะฮฺหลังจากท่าน จนกระทั่งได้ยกสถานภาพความเป็นมนุษย์ของท่านถึงระดับพระเจ้าที่ควรแก่การบูชาในที่สุด ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่หนังสือของชีอะฮฺเองต่างยอมรับ

อัล-กุมมีย์ ได้กล่าวในหนังสือ "อัล-มะกอลาต วัลฟิรอก "[1] อย่างยอมรับว่า อับดุลลอฮฺ บิน สะบะอ์ นั้นมีตัวตนจริง และยังถือว่าเขาเป็นผู้ที่ริเริ่มนำความเชื่อการเป็นอิมามของท่าน อะลี และการกลับมาอีกครั้ง (หลังจากเสียชีวิตในโลกนี้)ของท่านมาเผยแผ่ และยังเป็ นผู้ที่ริเริ่มกล่าวร้ายและสาปแช่งท่านอบูบักรฺ , อุมัร, อุษมาน และบรรดาเศาะหาบะฮฺท่านอื่นๆ เช่นเดียวกับ **อัน-นุบัคตีย์** ที่ยอมรับในหนังสือที่มีชื่อว่า "ฟิรอก ชีอะฮฺ[2] และ **อัล-กัชชีย์** ในหนังสือ "ริญาล อัล-กัชชีย์"[3] และปัจจุบันในบรรดา ชีอะฮฺผู้ที่ยอมรับว่า อับดุล ลอฮฺ บิน สะบะอ์ มีตัวตนจริง คือ มุหัมหมัด อะลี อัล-มุอัลลิม ในหนังสือของเขาซึ่งมีชื่อว่า "**อับดุลลอฮฺ บิน สะบะอ์ อัล-หะกีเกาะฮฺ อัล-มัจญ์ฮูละฮฺ**" [4] การยอมรับเช่นนี้ถือว่าเป็นหลักฐานที่ยิ่งใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุกท่านที่กล่าวถึงนั้น ล้วนเป็นผู้รู้ชั้นแนวหน้าของรอฟิเฎาะฮฺ

อัล-บัฆดาดีย์ กล่าวว่า : อัส-สะบะอิยยะฮฺ (หมายถึง รอฟิเฎาะฮฺ) คือผู้ติดตาม (แนวคิดของ) อับดุลลอฮฺ บิน สะบะอ์ ที่เสแส ร้งคลั่งไคล้ท่าน อะลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ อย่างเกินขอบเขต และยังกล่าวอ้างว่าท่านเป็นนบี สุดท้ายถึงกับอ้างว่าท่านอะลีคือพระเจ้า

อัล-บัฆดาดีย์ ยังได้กล่าวอีกว่า : "เดิมที อิบนุ เสาดาอ์ (อับดุลลอฮฺ บิน สะบะอ์)นั้น เป็นยิว ชาวหิ รออ์ (ในเยเมน) ต่อมาได้แสดงตนเป็นมุสลิม (ในสมัยการปกครองของเคาะลีฟะฮฺอุษมาน) และมีความใฝ่ฝันที่จะเป็นผู้นำที่น่านับถือและยกย่องในหมู่ชาวกูฟะฮฺ(เมืองหนึ่งในอิรัก) จึงได้(กุเรื่อง)บอกแก่คนเหล่านั้นว่า เขาได้พบการยืนยันในคัมภีร์เตารอตว่า "สำหรับนบีแต่ละท่านนั้นจะมีผู้ถูกสั่งเสีย (วะศิยัตให้เป็นผู้สืบทอดหรือเคาะลีฟะฮฺหลังการเสียชี วิต) และแท้จริง อะลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ คือผู้ที่ท่านนบีได้สั่งเสีย (ให้สืบทอ ดตำแหน่ง) ต่อจากท่าน นบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม"

---

[1] ดู : อัล-มะกอลาต วัลฟิรอก โดย อัล-กุมมีย์ หน้า 10-21

[2] ดู : ฟิรอก อัช-ชีอะฮฺ โดย อัน-นุบัคตีย์ หน้า 19-20

[3] ดู : หนังสือเล่มดังกล่าวในสายรายงานหมายเลข 170-174 หน้า 106-108

[4] หนังสือเล่มนี้ เป็นหนังสือตอบโต้หนังสือที่มีชื่อว่า "**อับดุลลอฮฺ บิน สะบะอ์ วะ อะสาฏีรฺ อุคฺรอ**" ที่เขียนโดยชาวชีอะฮฺชื่อ มุรตะฎอ อัล-อัสกะรีย์ ซึ่งได้กล่าวถึงการที่เขาปฏิเสธต่อการมีตัวตนของ อับดุลลอฮฺ บิน สะบะอ์

อัช-ชิฮฺริสตานีย์ ได้กล่าวถึงอิบนุ สะบะอ์ว่า “เขาคือผู้ที่ริเริ่มโพนทะนาถึงการเป็นอิมามของท่าน อะลี (ต่อจากท่านเราะสูล)ว่ามีหลักฐานที่ชัดเจนจากอัลลอฮฺ” และท่านยังกล่าวถึงกลุ่มสะบะอิยะฮฺว่า : “เป็นกลุ่มแรกที่เชื่อว่ามีการหยุดชะงักของอิมามคนสุดท้ายด้วย การหายตัวของอะลีและการกลับมาอีกครั้งของท่าน ต่อมาความเชื่อดังกล่าวได้ตกทอดมายังกลุ่มชีอะฮฺ ถึงแม้จะมีการขัดแย้งกันระหว่างชีอะฮฺเอง และแตกออกเป็นกลุ่มต่างๆ ก็ตาม

ทั้งหมดนี้เป็นผลพวงที่มาจากการกระทำของ อับดุลลอฮฺ บิน สะบะอ์ ที่ได้ทิ้งไว้ หลังจากนั้นชีอะฮฺได้แตกออกเป็นกลุ่มต่างๆ ที่มีความเชื่อที่แตกต่างกันออกเป็นสิบๆ แนวคิดและความเชื่อจนกระทั่งเวลานี้

ดังนี้แหละคือที่มาของการอุตริของชีอะฮฺเกี่ยวกับ (ความเชื่อในเรื่อง) การสั่งเสีย การกลับมาอีกครั้งของท่านอะลี การหายตัวอย่างลึกลับของอิมามคนสุดท้าย รวมทั้งการอ้างความเป็นพระเจ้าของบรรดาอิมาม[1] ล้วนมาจากการอุตริของชาวยิวที่ชื่ออับดุลลอฮฺ บินสะบะอ์ ทั้งสิ้น

*****

[1] ดู : อุศูล อิอฺติกอด อะฮฺลิส สุนนะฮฺ วัลญะมาอะฮฺ โดย อัล-ลาละกาอีย์ เล่ม 1 หน้า 22-23

ทำไมชีอะฮฺจึงได้ชื่อว่า "รอฟิเฎาะฮฺ" ?

เชค อัล-มัจญ์ลิซีย์ ชาวชีอะฮฺ ได้ยกหลักฐานที่ให้ความกระจ่างเกี่ ยวกับที่มาของการตั้งชื่อดังกล่าวในหนังสือ "บิหารฺ อัล-อันวาร" ของท่านในบทที่ว่าด้วย "**ฟัฎลุ อัร-รอฟิเฎาะ ฮฺ วะ มัดหุ อัต-ตัสมียะฮฺ บิฮา**" ถึงหลายรายงานด้วยกัน และเขาได้เล่าเรื่องที่สุลั ยมาน อัล-อะอฺมัช เข้าไปพบ อบู อับดิลลาฮฺ ญะอฺฟัร บิน มุหัมมัด (เป็นรู้จักในนามว่า อัศ-ศอดิก) ซึ่งสุลัยมาน อัล-อะอฺมัช พูดกับ อบู อับดิลลาฮฺ ญะอฺฟัร บิน มุหัมมัดว่า "ฉันได้เป็นผู้ร่วมกับท่าน !! ผู้คนได้เรียกเราว่าเป็นรอฟิเฎาะฮฺ แล้วอะไรเล่าคือ รอฟิเฎาะฮฺ?" อบู อับดิลลาฮฺ ญะอฺฟัร บิน มุหัมมัด ได้ตอบว่า "พวกนั้นไม่ได้เป็นผู้ตั้ง หรือเป็นผู้คนกลุ่มแรกที่เรียกพวกเราเช่นนั้น แต่พระองค์อัลลอฮฺ ทรงได้ตั้งชื่อดังกล่าวแก่พวกเจ้าในคัมภีร์เตารอตและอินญีล ด้วยภาษาของนบีมูซาและนบีอีซา[1]"

ความจริง ที่ถูกต้อง เกี่ยวกับ เหตุที่ชีอะฮฺได้ชื่อว่า "รอฟิเฎาะฮฺ" (หมายถึงผู้ที่บอกปัดและปฏิเสธ)นั้น เป็นเพราะเมื่อคราวที่พวกชีอะฮฺได้เข้าไปหาท่าน ซัยดฺ บิน อะลี บิน หุเสน บิน อะลี บิน อบี ฏอลิบ และเสนอแก่ท่านว่า "จงรังเกียจ อบู บักรฺ และอุมัร เสีย และจงได้อย่ารักเขาทั้งสอง แล้วพวกเราจะอยู่เคียงข้างท่าน " ท่านซัยดฺ ตอบกลับไปว่า : "*ท่านทั้งสองเป็นสหายของ (ท่านเราะสูล ศ็อลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม)ปู่ฉัน และฉันยังนับถือ การเป็นอิมามของท่านทั้งสองด้วย*" ดังนั้น ชาวชีอะฮฺจึงประกาศว่า : "ถ้าเช่นนั้นพวกเราขอปฏิเสธ (แยกตัวออกจาก) ท่าน" นับตั้งแต่นั้นมา ชาวชีอะฮฺ จึงได้ชื่อว่า "รอฟิเฎาะฮฺ" ส่วนผู้ที่ยอมรับท่านซัยดฺ และแสดงความภักดีต่อท่าน ได้ชื่อว่า "ซัยดิยะฮฺ" [2]

บ้างก็กล่าวว่า เหตุที่ชีอะฮฺได้ชื่อว่า "รอฟิเฎาะฮฺ" นั้น เป็นเพราะพวกเขาปฏิเสธและไม่ยอมรับการเป็นอิมามหรือเคาะลีฟะฮฺ ของท่านอบู บักรฺ และ อุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา[3] บ้างก็กล่าวว่า เหตุที่ชีอะฮฺถูกเรียกเช่นนั้น เป็นเพราะพวกเขาปฏิเสธ และบอกปัดหลักคำสอนของอิสลาม[4]

*****

[1] ดูหนังสือดังกล่าว หน้า 65, 97 หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสืออ้างอิงเล่มสำคัญของชีอะฮฺในระยะหลัง

[2] เชค อับดุลลอฮฺ บิน อัล-ญิบรีน ใน อัต-ตะลีกอต อะลา มัตนิ อัล-อิอฺติกอต หน้า 108

[3] เชิงอรรถ มะกอลาต อัล-อิสลามิยะฮฺ โดย มุหัยยุดดีน อับดุลหะมีด (1/89)

[4] แหล่งอ้างอิงเดียวกัน

รอฟิเฏาะฮฺ แตกออกเป็นกี่พวก ?

ในหนังสือ ดาอิเราะตุล มะอ าริฟ กล่าวว่า "กลุ่มของชีอะ ฮฺได้แตกย่อยออกมากกว่ากลุ่มทั้งเจ็ดสิบสามพวกซึ่งเป็นที่รู้จักกัน" [1]

ยิ่งกว่านั้น มีรายงานจาก มีร บากิร อัด-ดามาด ชาวชีอะฮฺรอฟิเฏาะฮฺ [2] ว่า "แท้จริงกลุ่มทั้งเจ็ดสิบสามพวกที่ถูกกล่าวถึงใน หะดีษท่านนบี ศ็อลลัลลอ ฮฺ อะลัยฮิวะ สัลลัม นั้น คือกลุ่มของพวกชีอะ ฮฺ และกลุ่มเดียวที่รอดพ้นจากการตกนรก คือ กลุ่มชีอะฮฺ อิมามิยะฮฺ".

อัล-มักรีซีย์ กล่าวว่า :"กลุ่มของชีอะฮฺมีมากถึงสามร้อยพวก"[3]

ในขณะที่ **อัช-ชิฮฺริสตานีย์** กล่าวว่า : "รอฟิเฏาะฮฺ แตกออกเป็นห้าสาย คือ สายกัยสานิยะฮฺ ซัยดิยะฮฺ อิมามิยะฮฺ ฆอลิยะฮฺ (ผู้ที่เลยเถิด) และอิสมาอีลิยะฮฺ" [4]

ส่วน **อัล-บัฆดาดีย์** กล่าวว่า : "แท้จริง พวกรอฟิเฏาะฮฺ หลังการ เสียชีวิตของท่านอะลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้แตกออกเป็นสี่พวก คือ ซัยดิยะฮฺ อิมามียะฮฺ กัยสานียะฮฺ และพวกฆอลิยะฮฺที่เลยเถิด"[5]

เป็นที่น่าสังเกตว่า ซัยดิยะฮฺ นั้น ไม่ถูกจัดอยู่ในจำพวกรอฟิเฏาะฮฺ ยกเว้นพวก ญารูดิยะฮฺ เท่านั้น วัลลอฮุ อะอฺลัม

*****

[1] ดูหนังสือดังกล่าว (4/67)

[2] ท่านคือ มุหัมมัด บากิร บิน มุหัหมัด อัลอิสฺตะรอบาดี หนึ่งในผู้รู้ชั้นสูงของชีอะฮฺ เสียชีวิตเมื่อ 1041 ฮิจเราะฮฺศักราช

[3] ดู อัลคิตอต ของ อัล มักรีซีย์ (2/351)

[4] ดู อัลมิลัล วัลนิหัล ของ อัล ชิฮฺริสตานีย์ หน้า 147

[5] ดู อัลฟัรกฺ บัยนัล ฟิร็อก โดย อัลบัฆบาดีย์ หน้า 41

รอฟิเฎาะฮฺ มีความเชื่ออย่างไรเกี่ยวกับ “อัล-บะดาอ์”?

อัล-บะดาอ์ หมายถึง การประจักษ์หลังจากการปกปิด หรือหมายถึง เกิดความเห็นใหม่ (ที่ค้านกับที่เป็นอยู่) ซึ่งทั้งสองความหมายจะเกิดขึ้นหลังจากความเขลาหรือไม่มีความรู้ ทั้งสองความหมายดังกล่าวเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้สำหรับอัลลอฮฺ แต่พวกรอฟิเฎาะฮฺกลับนำความเชื่อเรื่องบะดาอ์นี้มาเป็นคุณลักษณะหนึ่งของอัลลอฮฺ

อัร-รอยยาน บิน อัศ-ศ็อลตฺ รายงานว่า : ฉันได้ฟัง อัร-ริฎอ กล่าวว่า “อัลลอฮฺจะไม่ส่งนบี เว้นแต่เพื่อห้ามปรามการดื่มเหล้า และยอมรับความเป็นบะดาอฺของอัลลอฮฺ” [1]

อบู อับดิลลาฮฺ กล่าวว่า “ ไม่มีการเคารพต่ออัลลอฮฺด้วยสิ่งใด จะประเสริฐเท่า อัล-บะดาอ์” [2]

จงดูเถิดว่า พวกเขาถึงกับกล้าพาดพิงความเขลาต่ออัลลอฮฺ ในขณะที่อัลลอฮฺ ได้ตรัสเกี่ยวกับตัว พระองค์เองว่า :

﴿قُل لا يَعلمُ من في السَمَواتِ والأرضَ الغيبَ إلا اللهُ﴾

ความว่า : “จงกล่าวเถิด ไม่มีผู้ใดเลยทั้ งในชั้นฟ้าและบนหน้าแผ่นดิน ที่ล่วงรู้ในสิ่งที่พ้นญาณวิสัยนอกจากอัลลอฮฺ” (สูเราะฮฺ อัน-นัมลฺ 27 : 65)

ในทางกลับกัน พวกรอฟิเฎาะฮฺกลับมีความเชื่อว่า บรรดาอิมามของพวกเขาสามารถล่วงรู้ถึงสิ่งเร้นลับต่างๆ ไม่มีสิ่งใดที่จะปกปิดจากความหยั่งรู้ของพวกเขาได้...

นี่หรือใช่คำสอนและความเชื่อของอิสลามที่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอ ฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม ได้นำมาเผยแผ่ !!!?

*****

[1] ดู อุศูล อัลกาฟีย์ ของ อัลกุลัยนีย์ หน้า 40

[2] หนังสือเล่มเดิม ใน บท อัล เตาหีด (1/331)

รอฟิเฎาะฮฺมีความเชื่ออย่างไรเกี่ยวกับคุณลักษณะของอัลลอฮฺ ?

พวกรอฟิเฎาะฮฺ เป็นชนกลุ่มแรกที่มีแนวคิดที่ว่าอัลลอฮฺมีรูปทรง ชัยคุลอิสลาม อิบนุ ตัยมี ยะฮฺ ได้ระบุไว้ว่า "ในบรรดารอฟิเฎาะฮฺที่ริเริ่มกุความเชื่อดังกล่าวได้แก่ ฮิชาม บิน อัล-หะกัม[1], ฮิชาม บิน สาลิม อัล-ญะวาลิกีย์, ยูนุส บิน อับดุรเราะหฺมาน อัล-กุมมีย์ และ อบู ญะอฺฟัร อัล-อะหฺวัล[2]"

ทั้งหมดที่กล่าวมาล้วนเป็นแกนนำของพวกชีอะฮฺ อิมามิยะฮฺ ต่อมาคนเหล่านี้ได้กลายเป็นพวกญะฮฺมิยะฮฺที่ปฏิเสธศิฟาตหรือคุณลักษณะทั้งหมดของอัลลอฮฺ เช่นเดียวกับ ที่มีรายงานจำนวนหนึ่งจากพวกเขาที่อธิบายคุณลักษณะของอัลลอฮฺในเชิงลบ รวมทั้งปฏิเสธคุณลักษณะที่ถูกต้องของอัลลอฮฺด้วย

อิบนุ บาบะวัยฮฺ ได้ยกรายงานมากกว่าเจ็ดสิบสายรายงานว่า "แท้จริงอัลลอฮฺ สุบหานะฮูวะตะอาลานั้นไม่ประกอบด้วยคุณลักษณะแห่งกาลเวลา สถานที่ วิธีการ การเคลื่อนไหว และเคลื่อนที่ ไม่ประกอบด้วยคุณลักษณะใดๆ ของรูปร่าง ไม่มีทั้งด้านความรู้สึก รูปร่างที่ชัดเจน และรูปภาพ[3]"

ดังนั้นเหล่าผู้รู้ของชีอะ ฮฺรอฟิเฎาะฮฺ จึงได้ เดินตามแนวทางอันงมงายนี้ พร้อมกับปฏิเสธคุณลักษณะของอัลลอฮฺที่ถูกระบุไว้ในอัลกุรอานและสุนนะฮฺ

เช่นเดียวกับที่พวกเขาปฏิเสธการลงมาของอัลลอฮฺ พวกเขากล่าวว่า : "อัลกุรอานนั้นเป็นมัคลูกหรือสิ่งถูกสร้าง มิใช่ดำรัสของอัลลอฮฺ" และยังปฏิเสธการมองเห็นอัลลอฮฺ สุบหานะฮูวะตะอาลา ในวันอาคิเราะฮฺ มีกล่าวในหนังสือ "บิหารฺ อัล-อันวาร" ว่า : "มีคนถามอบู อับดิลลาฮฺ ญะ อฺฟัร อัศ-ศอดิก เกี่ยวกับการมองเห็นอัลลอฮฺใน วันกิยามะฮฺว่าเป็นไปได้หรือไม่?" ท่านตอบว่า : "มหาบริสุทธิ์และความสูงส่งเป็นขององค์อัลลอฮฺ ที่ทรงห่างไกลจากสิ่งนั้นยิ่งนัก แท้จริงแล้วสายตาไม่สามารถจะมองเห็นได้ นอกจากสิ่งที่มีสีและลักษณะ ในขณะที่อัลลอฮฺคือผู้ที่สร้างมัน [4]"

นอกจากนี้ พวกเขายังกล่าวหาผู้ที่ยอมรับถึงคุณลักษณะบางประการของอัลลอฮฺ เช่นการมองเห็นพระองค์ในวันอาคิเราะฮฺ ว่าเป็นผู้ที่ตกศาสนาหรือมุรตัด ดังที่มีรายงานจาก เชคของพวกเขาที่มีชื่อว่า ญะอฺฟัร อัน-นะญะฟีย์ ในหนังสือ "กัชฟุ อัล-ฆิฏออ์" หน้า 417

แท้จริงแล้ว การมองเห็นอัลลอฮฺ สุบหานะฮูวะตะอาลา ในวัน อาคิเราะฮฺ นั้นเป็นสัจธรรมที่อัลกุรอานและสุนนะฮฺได้บอกไว้อย่างชัดเจน ว่าเป็นไปได้และมีจริง โดยที่เราไม่อาจบอกได้ว่าสามารถมองเห็นอย่างไรและขนาดไหน ดังที่อัลลอฮฺได้ตรัสไว้ว่า

﴿وُجُوهٌ يَومئِذٍ نَّاضِرَةٌ، إِلى رَبها نَاظِرَةٌ﴾

---

[1] ดู มินฮาจญ์ อัส-สุนนะฮฺ โดย อิบนุ ตัยมียะฮฺ (1/20)

[2] ดู อิอฺติกอด ฟิร็อก อัล-มุสลิมีน วัลมุชริกีน หน้า 97

[3] ดู อัต-เตาฮีด ของ อิบนุ บาบะวัยฮฺ หน้า 57

[4] ดู หนังสือ บิหาร อัล-อันวาร โดย อัลมัจลิสฺซีย์ เล่ม 4 หน้า 31

ความว่า : “ในวันนั้นใบหน้า (ของผู้ศรัทธา) จะเบิกบานและเจิดจรัส พวกเขาได้จ้องมองไปยังองค์อภิบาลของพวกเขา” (อัล-กิยามะฮฺ 75:22-23)

และมีรายงานในเศาะ ฮีหฺ อัล-บุคอรีย์ และมุสลิม[1] จาก ญะรีร บิน อับดุลลอฮฺ อัล-บะญะลีย์ กล่าวว่า : “ครั้งหนึ่ง ในขณะที่พวกเราไ ด้นั่งอยู่กับท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม ท่านได้มองไปยังพร ะจันทร์เต็มดวงในคืนสิบสี่ค่ำ แล้วท่านกล่าวขึ้นมาว่า “**แท้จริงพวกท่านจะได้มองเห็นองค์อภิบาลของพวกท่านอย่างชัดเจน เหมือนดังที่พวกท่านกำลังมองดวงจันทร์อยู่ในขณะนี้ โดยที่ไม่ต้องแย่งกันมองแต่ประการใด**”

ยังมีโองการอัลกุรอานและบทหะดีษอีกมากมาย ที่ยืนยันถึงการมองเห็นอัลลอฮฺของผู้ศรัทธาในวัน อาคิเราะฮฺ ซึ่งไม่อาจยกมากล่าว ณ ที่นี้ได้หมด[2]

*****

[1] อัล บุคอรีย์ หมายเลข 544 มุสลิม หมายเลข 633

[2] ดูในหนังสือของ อัล ดาเราะกุฏนีย์ และหนังสือของท่าน อิมาม อัล ลาลิกาอีย์ และอื่นๆ

รอฟิเฎาะฮฺมีความเชื่ออย่างไรเกี่ยวกับอัลกุรอานที่มีอยู่ ซึ่งอัลลอฮฺได้ทรงสัญญาว่าจะพิทักษ์ไว้?

แท้จริงพวกรอฟิเฎาะฮฺ ที่ปัจจุบันเป็นที่รู้จักกันในนามของ ชีอะฮฺ อ้างว่าอัลกุรอานที่มี ในปัจจุบันไม่ใช่ อัลกุรอานเล่มเดียวกับที่อัลลอฮฺได้ทรงประทานลงมายังนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม แต่เป็นอัลกุรอานที่ได้ถูกเปลี่ยนแปลง แก้ไข เพิ่มเติม และตัดแต่งมาแล้ว นักรายงานหะดีษของชีอะฮฺส่วนใหญ่เชื่อว่า อัลกุรอานนั้นได้ถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไข ดังที่ อัน-นูรี อัฏ-ฏ็อบเราะซีย์ ได้กล่าวไว้ใน หนังสือ "ฟัศลุลคิฏอบ ฟี ตะหฺรีฟ กิตาบร็อบบิล อัรบาบ"[1]

มุหัมมัด บิน ยะกูบ อัล-กุลัยนีย์ ได้บันทึกในหนังสือ "อุศูล อัล-กาฟีย์" ภายใต้หัวข้อเรื่อง "***แท้จริงไม่มีผู้ใดสามารถรวบรวมอัลกุรอานทั้งหมด นอกจากบรรดาอิมามเท่านั้น***" ว่า ญาบิร กล่าวว่า : ฉันได้ฟัง อบู ญะอฺฟัร กล่าวว่า "ไม่มีผู้ใดที่อ้างตนว่า ได้รวบรวมอัลกุรอานทั้งหมด ดังที่อัลลอฮฺได้ทรงประทานลงมา นอกจากคนผู้นั้นต้องเป็นคนโป้ปดอย่างที่สุด (แท้จริง)ไม่มีผู้ใดที่สามารถรวบรวมและท่องจำอัลกุรอานได้ดังที่อัลลอฮฺ ทรงประทานลงมา เว้นแต่ท่านอะลี บิน อบีฏอลิบ และบรรดาอิมามหลังจากท่านเท่านั้น"[2]

ญาบิร ได้รายงานจาก อบู ญะอฺฟัร ว่า เขาได้กล่าวว่า "ไม่มีผู้ที่สามารถอ้างได้ว่า อัลกุรอาน มีอยู่กับเขาทั้งหมด นอกจากผู้ที่ได้รับการวะศิยัตเท่านั้น"[3]

ฮิชาม บิน สาลิม รายจาก อบู อับดิลลาฮฺ กล่าวว่า "แท้จริงอัลกุรอานที่มลาอิ กะฮฺ ญิบรีล(ทูตจากอัลลอฮฺ) นำมาประทานให้แก่ท่านนบีมุหัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม นั้น เป็นจำนวนหนึ่งหมื่นเจ็ดพันโองการ "[4] ความหมายดังกล่าวคือ พวกชีอะ ฮฺรอฟิ เฎาะ ฮฺได้อ้างว่า อัลกุรอานที่แท้จริงนั้นมีมากกว่าอัลกุรอานที่มีอยู่ในปัจจุบันสามเท่า ซึ่งพระองค์อัลลอฮฺ ได้สัญญาว่าจะเป็นผู้พิทักษ์ เราขอวิงวอนต่อพระองค์อัลลอฮฺให้เรา ห่างไกลจากพวกชีอะฮฺด้วยเถิด

อะหฺมัด อัฏ-ฏ็อบเราะซีย์ ได้รายงานในหนังสือ "อัล-อิหฺติญาจญ์" ว่า: อุมัร ได้กล่าวแก่ ซัยดฺ บิน ษาบิต ว่า : "แท้จริงอะลีได้นำอัลกุรอานที่มีการเปิดโปงความเลว ของชาวมุฮาญิรีนและอันศอรฺมายังฉัน ดังนั้นเราเห็นว่าจำเป็นต้องเขียนอัลกุรอานขึ้น(ใหม่) และตัดส่วนที่มีการเปิดโปง และบั่นทอนสถานภาพของชาวมุฮาญิรีนและอันศอรฺนั้นทิ้งไปเสีย'

---

[1] ดูหนังสือดังกล่าว โดย หุเสน บิน มุหัมมัด ตะกีย์ อัน-นูรี อัฏ-ฏ็อบเราะซีย์ หน้า 32

[2] อุศูล อัล-กาฟีย์ โดย อัล-กุลัยนีย์ (1/284)

[3] อ้างอิงเดิม (1/285)

[4] อุศูล อัล-กาฟีย์ โดย อัล-กุลัยนีย์ (2/634) และ อัลมัจย์ลิซีย์ ซึ่งเป็นผู้รู้ของพวกชีอะฮฺได้กล่าวด้วยความมั่นใจหนังสือของเขาชื่อ มิรอาตุลอุกูล (12/525) ว่า หะดีษดังกล่าวนั้นเชื่อถือได้ และกล่าวต่ออีกว่า การรายงานนั้นถูกต้อง และมีการรายงานจำนวนมากที่ได้ประกาศอย่างชัดเจนว่าอัลกุรอานมีจำนวนไม่ครบและถูกเ ปลี่ยนแปลง และฉันมีความเห็นว่าสายรายงานเรื่องนี้มีความหมายที่ถูกต้อง

ซัยดฺตอบรับอย่างเห็นด้วยกับข้อเสนอของอุมัร แต่ก็ได้ถามอุมัรว่า : "ถ้าหากว่าอะลีได้นำอัลกุรอาน ที่เขาเขียนขึ้นมาเปิดเผยแก่สาธารณชน หลังจากที่ฉันเสร็จจากการเขียนอัลกุรอานดังที่ท่านขอแล้ว ความพยายามของท่านมิสูญเปล่าดอกหรือ?"

ดังนั้นอุมัรจึงถามว่า "แล้วเราจะเลี่ยงมันอย่างไรดี ?"

ซัยดฺ ตอบกลับไปว่า "ท่านน่าจะรู้วิธีดีกว่าเรา"

อุมัรจึงตอบไปว่า : "ไม่มีวิธีใดที่จะสามารถเลี่ยง (จากเหตุการณ์ดังกล่าวได้) นอกเสียจากเราต้องฆ่าและกำจัดอะลีให้พ้นทางเสีย แล้วเราจะได้พั กผ่อนเสียที" ดังนั้นอุมัรจึงได้วางแผนให้ คอลิด บิน อัล-วะลีด กำจัดอะลีเสีย แต่แผนการนั้นไม่สำเร็จ...

หลังจากที่อุมัรได้ขึ้นเป็นเคาะลีฟะฮฺ เหล่า เศาะหาบะฮฺได้ร้องขอให้ อะลี มอบอัลกุรอานที่ท่านครอบครองอยู่ให้แก่พวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้นำไปเปลี่ยนแปลงแก้ไขเสียใหม่

อุมัรเอ่ยขึ้นว่า : "นี่ อบุล หะสัน! ทำไมท่าน ไม่นำอัลกุรอานที่ท่านเคยนำไปยังอบูบักรฺ มาให้เราล่ะ เพื่อที่เราจะได้ปฏิบัติมัน?"

อะลีตอบว่า : "ไม่มีทางเป็นไปได้ เพราะแท้จริงที่ฉันนำไปให้ อบู บักรฺ ดูนั้น เพื่อเป็นหลักฐานมัดตัวเข า และเพื่อไม่ให้พวกท่านสามารถแย้งได้ในวันกิยามะฮฺว่า

﴿ ... إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴾

ความว่า "แท้จริงพวกเราได้หลงลืมต่อสิ่งนี้" (อัล-อะอฺรอฟ 27:172)

หรืออ้างว่า

﴿... مَا جِئْتَنَا .. ﴾

ความว่า "ท่านไม่ได้นำมาบอกแก่เรา"(อัล-อะอฺรอฟ 27:129)

ที่จริงไม่มีผู้ใดที่สามารถจับต้องอัลกุรอานนี้ได้ นอกจากบรรดาผู้บริสุทธิ์ และผู้ที่ได้รับการสืบทอดในหมู่ลูกหลานของฉันเท่านั้น"

อุมัร ถามว่า : "มีการกำหนดเวลาแห่งการเปิดเผยอย่างแน่นอนไหม?"

อะลี ตอบกลับว่า : "แน่นอน เมื่อมีผู้ที่ยืนหยัดในหมู่ลูกหลานฉันได้เปิดเผยมัน และเรียกร้องผู้คนให้ใช้มัน"[1]

ถึงแม้พวกชีอะฮฺ ต่างแสดงตนบอกปัดและปฏิเสธหนังสือของ อัน-นูรีย์ อัฏ-ฏ็อบเราะซีย์ เพื่อปกปิดความจริงตามความเชื่อของพวกเขาที่เรียกว่า "อัต-ตะกิยะฮฺ" แต่เป็นที่ประจักษ์ว่า หนังสือเล่มนี้เต็มไปด้วยหลักฐานนับร้อย ที่ได้อิงมาจากเหล่าผู้รู้จากหนังสือที่ได้รับการเชื่อถือของพวกเขา หลักฐานเหล่านี้บ่งชี้อย่างชัดเจนว่า พวกเขาต่างเชื่อมั่นและยืนยันอย่างแข็งขันว่า อัลกุรอานที่มีอยู่ปัจจุบันนั้นได้ถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างแน่นอน แต่เพื่อมิ

[1] ดู อัล-อิหฺติญาจญ์ ของ อัฏ-ฏ็อบเราะซีย์ หน้า 225 และ ฟัศลุล คิฏอบ หน้า 7

ให้เป็นการสร้างความวุ่นวายเกี่ยวกับความเชื่อของพวกเขาที่มีต่ออัลกุรอาน ดังนั้นพวกเขาจึงพยายามปกปิดความเชื่อนี้ต่อหน้าประชาชนทั่วไป

สรุปแล้ว อัลกุรอานนั้นมีอยู่สองเล่ม คือเล่มที่รู้กันทั่วไป และเล่มที่ถูกซุกซ่อนอยู่ ซึ่งเป็นที่รู้กันเฉพาะวงในเท่านั้น ซึ่งประกอบด้วยสูเราะฮฺ อัล-วิลายะฮฺ ที่ชีอะฮฺอ้างว่าถูกตัดออกไปจากอัลกุรอานฉบับปัจจุบัน ดังที่ อัน-นูรีย์ อัฏ-ฏ็อบเราะซีย์ ได้กล่าวในหนังสือของเขาชื่อว่า "ฟัศลุลคิฏอบ ฟี ตะหฺรีฟ กิตาบร็อบบิล อัรบาบ" ซึ่งอายะฮฺที่มีความหมายว่า "***และเราได้ทำให้อะลีนั้นเป็นเขยของเจ้า***" พวกเขาอ้างว่าอายะฮฺนี้ถูกตัดออกไปจาก สูเราะฮฺ อัช-ชัรหฺ[1] พวกเขาไม่รู้สึกกระดากหรือเก้อเขินเลยที่ จะกล่าวเช่นนั้น ทั้งๆ ที่พวกเขาเองรู้อยู่เต็มอกว่า สูเราะฮฺนี้ถูกประทานลงมาที่นครมักกะฮฺ(ก่อนการฮิจญ์เราะฮฺ) ซึ่งขณะนั้นอะลียังไม่ได้เป็นเขยท่านนบีแต่อย่างใด...!

*****

[1] ดู หนังสือ ฟัศลุลคิตอบ ฟี ตัหฺรีฟ กิตาบร็อบบิล อัรบาบ โดย อัลนูรี อัล ฏ๊อบเราะซีย์ หน้า 347

รอฟิเฎาะฮฺมีความเชื่ออย่างไรต่อบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม?

การศรัทธาของรอฟิเฎาะฮฺวางอยู่บนพื้นฐานแห่งการด่าทอ สาปแช่ง และกล่าวร้ายต่อบรร ดาเศาะหาบะฮฺ ว่าเป็นพวกที่นอกรีตและตกศาสนา อัล-กุลัยนีย์ ได้บันทึกใน "ฟุรูอฺ อัล-กาฟีย์" ว่า มีรายงานจาก ญะ อุฟัร อะลัยฮิส สลาม กล่าวว่า : "ผู้คนหลังการ เสียชีวิตของท่าน เราะสูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม ล้วนตกศาสนา (มุรตัด) ยกเว้นสามคนเท่านั้น ฉันถามเขาว่า สามคนนั้นคือใคร? ญะอุฟัรตอบว่า สามคนนั้น คือ อัล-มิกดาด บิน อัล-อัสวัด , อบู ซัร อัล-ฆิฟารีย์ และสัลมาน อัล-ฟาริซีย์ [1]

อัล-มัจญ์ลิซีย์ ได้บันทึกใน "บิหารฺ อัล-อันวารฺ" ว่า "บ่าวของท่านอะลี บิน หุเสน ได้กล่าวแก่ท่านว่า : การรับใช้ท่านคือภาระหน้าที่ของฉัน ดังนั้นท่านจะบอกฉันเกี่ยวกับผู้ชายสองคน คือ อบู บักรฺ และอุมัร ได้ไหม? ท่านอะลี ตอบว่า : ทั้งสองเป็น กาฟิรฺ ผู้ใดที่รักคนทั้งสองก็ย่อมต้องเป็น กาฟิรฺด้วย และรายงานจาก อบู หัมซะฮฺ อัษ-ษุมาลีย์ ว่า เขาได้ถาม อะลี บิน หุเสน เกี่ยวกับอบู บักรฺและอุมัร ท่านอะลี บิน หุเสน ตอบว่า ทั้งสองเป็นกาฟิรฺ และผู้ปฏิบัติตามเขาทั้งสองด้วย" [2]

ในดำรัสของอัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา ที่ว่า

﴿ ... وَيَنهى عَنِ الفحشاءِ وَالمُنكَرِ وَالبَغيِ ... ﴾

ความว่า : "และอัลลอฮฺ ทรงห้ามจากการทำลามกและชั่วช้า และการอธรรม " (อัน-นะห์ลุ 16:90)

อัล-กุมมีย์ ได้อธิบายว่า : บรรดาอุละมาอ์ชีอะฮฺกล่าวว่า "ฟะฮฺชาอ์ คือ อบู บักรฺ, มุงกัร คือ อุมัร และ บัฆย์ คืออุษมาน" [3]

อัล-มัจญ์ลิซีย์ ได้บันทึกในหนังของเขา "บิหารฺ อัล-อันวารฺ" ว่า "หลักฐานได้ชี้ให้เห็นถึงการกุฟรฺ ของ อบู บักรฺ และ อุมัร รวมถึงบุคคลที่ เหมือนทั้งสอง ผู้ที่ สาปแช่งพวกเหล่านั้นจะได้รับผลบุญและปลอดภัยจากพวกเขา และความอุตริของพวกเขามีมากกว่าที่ได้กล่าวในเล่มนี้และหนังสือเล่มอื่นๆ อีกด้วย ในสิ่งที่ฉันได้กล่าวมานี้ก็เพียงพอแล้วสำหรับผู้ที่ต้องการทางนำจากอัลลอฮฺไปสู่หนทางที่เที่ยงตรง"[4]

---

[1] ดู ฟุรูอฺ อัล-กาฟีย์ โดย อัล-กุลัยนีย์ หน้า 115

[2] ดูหนังสือ บิหารฺ อัล-อันวารฺ โดย อัล-มัจญ์ลิซีย์ (69/137-138) ข้อสังเกตหรือข้อเท็จจริงที่ต้องทราบประการหนึ่งก็คือ ท่านอาลี บิน อัล หุเส็น และอะฮฺลิลบัยต์ ล้วนไม่เกี่ยวข้องกับกล่าวหาเช่นนี้ เรื่องนี้เป็นการกุขึ้นมาของ รอฟิเฎาะฮฺทั้งสิ้น

[3] ดู ตัฟสีร ของ อัล-กุมมีย์ (1/390)

[4] บิหารฺ อัล-อันวารฺ โดย อัล-มัจญ์ลิซีย์ (30/230)

นอกจากนี้ อัล-มัจญ์ลิซีย์ ได้บักทึกในหนังสือ "บิหารฺ อัล-อันวารฺ" ว่า อบู บักรฺ, อุมัร, อุษมาน และ มุอา วิยะฮฺ ล้วนเป็นชาวนรก[1]

พวกชีอะฮฺ ได้กล่าว(ดุอาอ์)ในหนังสือของพวกเขาชื่อ อิห์กอก อัล-หักฺ ของ อัล-มัรอาชี ว่า : พรอันประเสริฐ และความสันติสุขจากอัลลอฮฺจงมีแด่ท่านนบีมุหัมมัดและวงศ์วานของท่าน และการสาปแช่งจง มีแด่สองเจว็ดแห่งเผ่ากุเรช ผู้เป็นพ่อมดและมารร้าย และบุตรสาวของเขาทั้งสอง"[2] คนที่พวกชีอะฮฺหมายถึงคือ อบู บักรฺ และบุตรสาวของท่าน อาอิชะฮฺ, อุมัร และบุตรสาวของท่าน หัฟเศาะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม

อัล-มัจญ์ลิซีย์ ได้บันทึกในหนังสือของเขาที่มีชื่อว่า "อัล-อะกออิด" เขาได้กล่าวว่า สิ่งที่สำคัญในการนับถือชีอะฮฺ อิมามิยะฮฺ คือ การนิกาห์มุตอะฮฺเป็นเรื่องหะลาล การทำฮัจญ์ตะมัตตุอฺ และการปลีกตัวห่างไกลจากบุคคลสามคน(คือ อบู บักรฺ อุมัร และอุษมาน), มุอาวิยะฮฺ, ยาซีด บิน มุอาวิยะฮฺ และ ทุกคนที่ต่อสู้กับท่าน เคาะลีฟะฮฺอะลี"[3]

ในวันอาชูรอฮ์(วันที่สิบ เดือนมุหัรรอม) พวกเขาจะนำสุนัขมาตัวหนึ่ง และตั้งชื่อเป็นอุมัร หลังจากนั้นก็จะช่วยกันตีและขว้างปาสุนัขตัวนั้นด้วยไม้และก้อนหินจนตาย แล้วก็นำลูกแกะมาตัวหนึ่ง และตั้งชื่อเป็นอาอิชะฮฺ แล้วพวกเขาจะช่วยกันถอนขนและรุมทุบตีมันด้วยรองเท้าจนตายในที่สุด [4] นอกจากนี้ พวกเขายังจัดงานรื่นเริงเนื่องในวันที่อุมัร บิน อัล -ค็อฏฏอบ ถูกลอบฆ่าจนเสียชีวิต และพวก เขาได้ขนานนาม อบู ลุลูอะฮฺ อัล-มะญูซีย์ ผู้เป็นฆาตกรว่า เป็น บาบา ชุญาอุดดีน (หมายถึงผู้กล้าแห่งศา สนา) [5] ขออัลลอฮฺ ทรงมอบความพอพระทัยแก่บรรดาเศาะหาบะฮฺ และอุมมะฮาตุล มุอ์มินีน ทุกคน อามีน

พี่น้องมุสลิมที่รัก จงดูเถิด ว่าคนนอกศาสนาพวกนี้ได้แสดงความเคียดแค้นและปฏิบัติตัวเลวทรามอย่างไรต่อผู้คนที่ดีที่สุด หลังจากบรรดานบี พวกเขาเป็นบรรดาเศาะหาบะฮฺที่อัลลอฮฺและเราะสูลของพระองค์ได้ยกย่องให้เกียรติ ผู้ซึ่งประชาชาติทั้งหมดต่างให้การยอมรับในความเที่ยงธรรมและความประเสริฐของพวกเขา นอกจากนี้ประวัติศาสตร์และข้อเท็จจริงยังจารึกว่าพวกเขาเป็นชนรุ่นที่ดีที่สุด ชนผู้เป็นทัพหน้า และพลีชีพในการญิฮาดเพื่ออิสลาม

*****

[1] ดู อ้างอิงเดิม (30/236)

[2] อิห์กอก อัล-หักฺ (1/337)

[3] อัล-อะกออิด โดย อัล-มัจญ์ลิซีย์ หน้า 58

[4] ดู ตับดีด อัซ-เซาะลาม วะตันบีฮุอัน-นิยาม โดย เชค อิบรอฮีม อัลญับฮาน หน้า27

[5] ดู อัล-กุนา วัล อัลกอบ โดย อับบาส อัล-กุมมีย์ (2/55)

รอฟิเฎาะฮฺ และยิว มีส่วนคล้ายกันเช่นไร ?

ชัยคุล อิสลาม อิบนุ ตัยมียะฮฺ ได้อธิบายว่า : “พวกท่าน จงรู้เถิดว่า ความเคราะห์ร้ายของรอฟิ เฎาะฮฺก็คือ ความเคราะห์ร้ายของยิว ...

พวกยิวอ้างว่า อำนาจการปกครอง ไม่สมควรแก่ผู้ใดนอกเสียจาก ลูกหลานดาวูดเท่านั้น ในขณะที่รอฟิเฎาะฮฺก็อ้างว่าการเป็นอิมามจะไม่เป็นสิทธิของผู้ใดนอกเสียจากลูกหลานอะลีเท่านั้น

พวกยิวอ้างว่าไม่มีสงครามในหนทางของพระเจ้า จนกว่า ดัจญาลจะออกและมีดาบลงมา ส่วนรอฟิ เฎาะฮฺก็อ้างว่าไม่มีญิฮาดจนกว่ามะฮฺดีย์จะออกมาและมีเสียงเรียกจากฟ้า...

พวกยิวจะปล่อยเวลาละหมาดให้ล่วงเลยจนกว่าดวงดาวจะขึ้นเต็มฟ้า ในขณะที่รอฟิเฎาะฮฺจะไม่ละหมาดมัฆริบจนกว่าดาวจะเต็มฟ้าเช่นกัน ซึ่งขัดกับ หะดีษที่ว่า : “**ประชาชาติของฉันจะยังคงอยู่ใน กมลสันดานแห่งความดี ตราบใดที่พวกเขาไม่ปล่อยเวลาละหมาดมัฆริบ ให้ล่วงเลยไปจนดวงดาวเต็มฟ้า**“ [1]

พวกยิวได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขคัมภีร์เตารอต พวกรอฟิเฎาะฮฺก็ทำการแก้ไขอัลกุรอานเช่นกัน...

พวกยิวไม่เห็นด้วยกับการลูบบนถุงเท้าหนัง(ในการอาบน้ำละหมาด) แทนการล้างเท้า เช่นเดียวกันกับรอฟิเฎาะฮฺ ...

พวกยิวจงแค้นญิบรีลและหาว่า ญิบรีลเป็นศัตรูของพวกเขา ส่วนรอฟิเฎาะฮฺก็กล่าวหาว่าญิบรี ลสับสนในการนำวะหฺยูจากอัลลอฮฺให้มุหัมมัด (แทนที่จะนำไปให้อะลี)” [2]

พวกรอฟิเฎาะฮฺยังมีส่วนคล้ายกับคริสต์ เพราะคริสต์จะไม่มี สินสอดให้เจ้าสาว พวกรอฟิเฎาะฮฺก็ปฏิบัติเยี่ยงเดียวกัน พวกเขาอยู่กินกับผู้หญิงเยี่ยงสามีภรรยาด้วยมุตอะฮฺ และถือเป็นสิ่งที่อนุมัติให้ทำเช่นนั้น

แท้จริงแล้วพวกยิวและคริสต์ ยังดีกว่าพวกรอฟิเฎาะฮฺถึงสองข้อ เพราะถ้าเราถามยิวว่าใครดีที่สุดในศาสนาของพวกท่าน ? พวกยิว จะตอบว่า สาวกของมูซา ส่วนคริสต์ก็จะตอบว่า สาวกของอีซา แต่ถ้าเราถามรอฟิเฎาะฮฺว่า ใครร้ายที่สุดในศาสนาของท่าน ? พวกเขากลับตอบว่า บรรดาสาวกของมุหัมมัด !!![3]

---

[1] รายงานโดย อะห์มัด (4/147,5/417,422) อบู ดาวูด (418) อิบนุ มาญะฮฺ (689) มีใน อัซ-ซะวาอิด ว่า เป็นสายรายงานที่ดี

[2] พวกอัล-เฆาะรออีบียะฮฺ คือพวกหนึ่งที่กล่าวหาว่า ญิบรีล นำวะห์ยูไปให้ มุหัมมัด ในขณะที่อาลี คือผู้ที่สมควรจะได้รับ พวกเขาจึงกล่าวว่า “อัล-อะมีน(ท่านนบีผู้ซื่อสัตย์)ไม่รักษาสัจจะ และปิดบังโองการไม่ให้ท่านอิมาม ” จงดูเถิด พี่น้องมุสลิม ว่าพวกเขากล่าวหาเช่นนี้ได้อย่างไร ในขณะที่อัลลอฮฺ ทรงประกาศว่า

﴿ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الأَمِينُ ﴾

ความว่า : อัลกุรอาน นำลงมาโดยผู้มีอะมานะฮฺยิ่ง [อัลชุอะรออฺ 26 :193]

และในโองการอื่นมีว่า

﴿ مُّطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴾

ความว่า : เขาคือผู้ที่ได้รับการเชื่อฟังและเป็นผู้ที่มีอะมานะฮฺยิ่ง[อัลตักวีร 18:21]

แล้วจะให้เราคิดเช่นไร กับความเชื่อที่สกปรกของรอฟิเฎาะฮฺพวกนี้ ?

[3] ดู มินฮาจ อัส-สุนนะฮฺ ของ อิบนุ ตัยมียะห์ (1/24)

เชค อับดุลลอฮฺ อัล- ญะมีลีย์ ได้บันทึกในหนังสือของท่าน "บัซลุ อัล- มัจญ์ฮูด ฟี มุชาบะ ฮะฮฺ อัร- รอฟิเฎาะฮฺ ลิ อัล- ยะฮูด" ว่า ในส่วนคล้ายของชีอะ ฮฺรอฟิเฎาะฮฺกับยิวคือการกล่าวผู้อื่นว่าเป็น กาฟิรฺ ทรัพย์สมบัติและชีวิตของผู้อื่นเป็นสิ่งที่อนุญาตและสนับสนุนให้กระทำการละเมิดสิทธิได้

เชค อับดุลลอฮฺ อัล-ญะมีลีย์ กล่าวว่า ยิวได้แบ่งมนุษย์เป็นสองประเภท ประเภทแรกคือ ยิว และประเภทที่สองคือ อัล- อุมะมียูน (พวกโกยิม หรือคนอื่นที่ไม่ใช่ยิวทั้งหมด) ซึ่งพวกเขาไม่ใช่ยิว พวกยิวได้ยึดมั่นว่าพวกเขาเท่านั้นที่เป็ นพวกมุอ์มินผู้ศรัทธา ส่วนคนอื่นนั้น เป็นกาฟิรฺที่ไม่รู้จักอัลลอฮฺ และ ได้ มีการบันทึกใน คัมภีร์ตัลมูด ว่าทุกประชาชาติที่ไม่ใช่ยิว เป็นกาฟิรฺ แม้กระทั่งนบีอีซาก็ไม่พ้นจากการกล่าว หาว่าเป็นกาฟิรฺตามการยึดมั่นของยิวดังที่ได้มีการบันทึกใน ตัลมูด ด้วยการบอกถึงคุณลั กษณะของอีซาว่า "อีซานั้นเป็นกาฟิรฺ เขาไม่รู้จักอัลลอฮฺ" ชีอะฮฺรอฟิเฎาะฮฺยังได้ยึดมั่นอีกว่า พวกเขาเท่านั้นที่เป็นมุอ์มินผู้ศรัทธา ส่วนที่มุสลิมคนอื่นๆ ที่ไม่ใช่พวกเขานั้นเป็นกาฟิรฺที่มุรตัด (ตกศาสนา) พวกนี้ไม่มีสิทธิใดๆ ในศาสนาอิสลาม เหตุผลที่ชีอะ ฮฺรอฟิเฎา ะฮฺได้กล่าวร้ายต่อมุสลิมนั้นเนื่องจากมุสลิมไม่ได้ ยึดถืออิมามะฮฺ ตามหลักการยึดมั่นของรอฟิเฎาะฮฺที่พวกเขายึดมั่นว่า อิมามาะฮฺ นั้นเป็นรุก่นหรือหนึ่งในหลักการของศาสนาอิสลาม และผู้ใดที่ไม่ได้นำ อิมามะฮฺ ตามชีอะ ฮฺรอฟิเฎาะฮฺมาใช้ ผู้นั้นคือ กาฟิรฺ ในการยึดมั่นของพวกชี อะฮฺรอฟิเฎาะ ฮฺเสมือนกับการไม่ได้กล่าวปฏิญานตน (ชะฮาดะฮฺ)หรือปฏิเสธหลักศาสนาบางประการ จนถึงขั้นที่พวกชีอะฮฺรอฟิเฎาะฮฺให้ความสำคัญ กับเรื่องนี้เป็นอันดับแรกจากกฎ บัญญัติต่างๆ ของศาสนาอีกหลายประการ

อัล-บัรกีย์ ได้รายงา นจาก อบู อับดุลลอฮฺ เขาได้กล่าวว่า "ไม่มีใค รตามศาสนาของท่านนบีอิบรอฮีมนอกจากเราและชีอะฮฺของเราเท่านั้น นอกเหนือจากนั้นคือผู้ที่ปฏิเสธ" และมีการบันทึกในหนังสือตัฟซีรของอัล- กุมมีย์ รายงานจาก อบู อับดุลลอฮฺ เขาได้กล่าวว่า "ไม่ใครนับถือศาสนาอิสลาม จนกระทั่งถึงวันกิยามะฮฺ นอกเสียจากพวกเรา(ชาวชีอะฮฺ)เท่านั้น"[1]

*****

[1] บัซลุ อัล-มัญฮูด ฟี มุชาบะฮะ ฮฺ อัร-รอฟิเฎาะฮฺ ลิ อัล- ยะฮูด โดย อับดุลลอฮฺ อัล-ญะมีลีย์ 2/599, 568 ดูข้อมูลเพื่อเติม เกี่ยวกับการที่ชีอะฮฺกล่าวหามุสลิมว่าเป็นกาฟิรฺจากหนังสือ "อัช-ชีอะฮฺ อัล-อิษนา อะชารียะฮฺ วะตักฟีรุฮุม ลิ อุมูม อัล-มุสลิมีน"

รอฟิเฎาะฮฺมีความเชื่อเกี่ยวกับบรรดาอิมามอย่างไร ?

รอฟิเฎาะฮฺอ้างว่าบรรดาอิมาม เป็นผู้ที่มะอฺศูม (ปลอดบาป)พวกเขาหยั่งรู้ถึงสิ่งที่เร้นลับ ต่างๆ อัล-กุลัยนีย์ ได้บันทึกใน "อุศูล อัล-กาฟีย์" จากอิมามญะ อฺฟัร อัศ-ศอดิก ว่า : พวกเราเป็นคลังแ ห่งความรู้ของอัลลอฮฺ เป็นผู้แปลคำสั่งของพระองค์ พวกเราล้วนบริสุทธิ์และปลอดจากความผิดทุกประการ ทุกคนถูกสั่งให้เชื่อฟังเรา และห้ามทำผิดต่อเรา พวกเราเป็นหลักฐานอันชัดแจ้งของอัลลอฮฺ ต่อผู้ที่อยู่ใต้ฟากฟ้า และหน้าแผ่นดิน [1]

ในหนังสือดังกล่าว อัล-กุลัยนีย์ ยังได้รายงานจากญะ อฺฟัร อีกเช่นกันภายใต้บทที่ว่า "บรรดาอิมามนั้นถ้าต้องการจะรู้สิ่งใดก็สามารถหยั่งรู้สิ่งในสิ่งนั้น" กล่าวว่า : "แท้จริงอิมามนั้นเมื่อใดที่อยากรู้ก็จะรู้ และแท้จริงพวกเขาจะรู้ว่าเมื่อใดพวกเขาจะเสียชีวิต และพวกเขาจะไม่ตายนอกเสียจากด้วยความต้องการของพวกเขาเอง" [2]

โคมัยนีย์ ผู้ล่วงลับได้กล่าวในหนังสือของเขา ตะหฺรีร อัล- วะสีละฮฺ ว่า : "แท้จริงบรรดาอิมามของเรามีหน้าที่ที่ประเสริฐ มีตำแหน่งที่สูงส่ง และเป็นผู้ปกครองโลกนี้ทั้งมวล " และได้กล่าวอีกว่า "แท้จริงสำหรับพวกเรา(อิมามสิบสอง)มีสถานภาพที่สูงส่ง ณ อัลลอฮฺ แม้มลาอิกะฮฺหรือนบีไหนก็เทียบเคียงไม่ได้"[3]

จนกระทั่งพวกชีอะฮฺรอฟิเฎาะฮฺได้คลั่งไคล้ถึงขั้นมีความเชื่อว่า บรรดาอิมามของชีอะ ฮฺนั้น ดีกว่าบรรดานบีทั้งหมดเว้นแต่ท่านนบีมุหัมมัดเท่านั้น อัล-มัจญ์ลิซีย์ได้บันทึกในหนังสือของเขา "มิรฺอาต อัล- อุกูล" ด้วยคำกล่าวที่ว่า "แท้จริงแล้ว บรรดาอิมามทั้งหลายนั้น ย่อมดีกว่าบรรดานบีทั้งหมด ยกเว้นนบีมุหัมมัดของเราเท่านั้น"[4]

ความคลั่งไคล้ของพวกชีอะฮฺไม่ได้มีเพียงดังที่กล่าวมาเท่านั้น แต่พวกเขายังเชื่ออีกว่า บรรดาอิมามนั้นคือผู้บริหารโลกนี้ทั้งมวล ดังที่ อัล- คูอีย์ ได้กล่าวใน หนังสือของเขา "มิศบาหฺ อัล-ฟุเกาะฮาอ์" ว่า : "สิ่งที่ปรากฏแจ่มแจ้ง คือ ไม่มีผู้ใดมาเทียบเทียงกับบรรดาอิมามได้ในการบริหารโลกใบนี้ ดังที่มีสายรายงานมา เนื่องเพราะพวกเขาจึงได้มีการสร้างของอัลลอฮฺ พวกเขาเป็นเหตุในการสร้างมัคลูก(สิ่งที่ถูกสร้างทั้งมวล) หากไม่ใช่พวกบรรดาอิมามก็จะไม่มีการสร้างมนุษย์ทั้งมวล เพราะการที่ได้สร้างมนุษย์ขึ้นมานั้นก็เพื่อบรรดาอิมาม พวกเขาคือสาเหตุในการสร้าง ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขาคือผู้สร้างนอกเหนือจากอัลลอฮฺ ก ารปกครอง เช่นนี้เหมือนดังที่อัลลอ ฮฺทรงได้ปกครองมัคลูก"[5]

ขอสาบานด้วยพระองค์อัลลอฮฺ ข้าพเจ้าขอให้ห่างไกลจากการ เลยเถิด และบิดเบือนทางศาสนาเหมือนพวกชีอะฮฺดังกล่าว บรรดาอิมามเป็นสาเหตุในการสร้างมัคลูกได้อย่างไร ?!! บรรดาอิมามเป็น เหตุในการมีเราได้เช่นไร?!! และมนุษย์ได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อการภักดีต่ออิมามของชีอะ ฮฺอย่างนั้นหรือ ?!! ซึ่งอัลลอฮฺได้ตรัสในอัลกุรอานแล้วว่า

---

[1] ดู อุศูล อัล-กาฟีย์ โดย อัล-กุลัยนีย์ (1/165)

[2] หนังสือเล่มเดียวกัน (1/258)

[3] ตะหฺรีร อัล-วะสีละฮฺ โดย โคมัยนีย์ หน้า 52, 94

[4] มิรฺอาต อัล-อุกูล ฟี ชัรฮิ อัคบารฺ อาล อัร-เราะสูล โดย อัล-มัจญ์ลิซีย์ 2/290

[5] มิศบาหฺ อัล-ฟุเกาะฮาอ์ โดย อบู อัล-กอซิม อัล-คูอีย์ (5/33)

﴿وَمَا خَلَقتُ الجِنَّ وَالإِنسَ إِلا لِيَعبُدُونِ﴾

ความว่า “ข้าไม่ได้สร้างญินและมนุษย์ นอกเสียจากเพื่ออิบาดะฮฺ(จงรักภักดี)ต่อข้าเท่านั้น” [อัซ-ซาริยาต 51:56]

ด้วยพระองค์อัลลอฮฺ ข้าพเจ้าขอห่างไกลจากความเชื่อดังกล่าวนั้น ซึ่งเป็นความเชื่อที่บิดเบือนศาสนาและห่างไกลจากอัลกุรอานและสุนนะฮฺอันบริสุทธิ์

ชัยคุลอิสลาม อิบนุ ตัยมียะฮฺ ได้กล่าวว่า : “พวกรอฟิเฎาะฮฺอ้างว่า ศาสนานั้นเป็นสิทธิของบรรดาผู้รู้และผู้นำศาสนา สิ่งหะลาลคือสิ่งที่พวกเขาว่าหะลาล และสิ่งที่หะรอมก็คือสิ่งที่พวกเขาว่าหะรอม ศาสนาก็ คือสิ่งที่พวกเขาบัญญัติ” [1]

ถ้าท่านต้องการที่จะรู้ว่า พวกรอฟิเฎาะฮฺนั้นเข้าขั้นชีริก กุฟรฺ และเลยเถิดเช่นไร –ขออัลลอฮฺทรงให้เราแผ้วผ่านและห่างไกลจากสิ่งนั้น - ก็จงอ่านคำกลอนที่เขียนโดย อิบรอฮีม อัล-อามิลีย์ ที่ยกย่องท่านอะลี ว่า :

โอ้ อบู หะสัน ผู้เป็นตัวตน แห่งพระเจ้า ท่านคือเจ้า ความเกรียงไกร อันสูงล้น
ท่านผู้รู้ ความลึกลับ ทุกแห่งหน แม้มืดมน ก็ไม่อาจ ปิดบังท่าน
ท่านคือผู้ คุมวงล้อ แห่งจักรวาล ทั้งสายธาร สิชล ท่านครอบครอง
ชีวิตท่าน ท่านเอง เป็นเจ้าของ แม้นท่านร้อง สั่งให้ตาย วอดวายพลัน

อีกผู้หนึ่งที่เขียนบทกลอนยกย่องท่านอะลี เช่นกันคือ อะลี บิน สุลัยมาน อัล-มะซีดีย์ ซึ่งมีว่า :

โอ้ อบู หะสัน ผู้เป็นคู่นางอันประเสริฐ
ผู้เคียงพระเจ้า และวิญญาณแห่งเราะสูล
เป็นจันทร์เพ็ญอันเรืองรอง เป็นทั้งตะวันแห่งปัญญา
เป็นบ่าวแห่งราชา ทั้งที่ท่านคือราชันย์
นบีเรียกหาท่านยามวันชีวันจะมลาย
ชี้แจงแถลงไขในวันแห่งฆอดิร
ว่าท่านนี้เป็นผู้นำเหล่าศรัทธาต่อจากเรา
ทั้งศักดิ์แห่งผู้นำก็มอบให้
กาลต่อไปทุกอย่างนั้นเพียงท่านครอง
โอ้ท่านผู้รู้ทุกสิ่งในทรวงอก
ท่านผู้เรียกให้ศพฟื้นจากสุสาน
พิพากษาวันกิยามะฮฺท่านจัดการ

[1] ดูมินฮาจ อัส-สุนนะฮฺ โดย อิบนุ ตัยมียะฮฺ (1/482)

ท่านคือผู้ฟัง ทั้งเห็นและรอบรู้
ท่านปรีชา และสามารถในทุกอย่าง
ปราศจากท่าน ไหนเลยดาวจะโคจร
ดาวทั้งมวลไหนเลยจะเคลื่อนตัว
ท่านผู้รู้ทุกสิ่งบนแผ่นดิน
ท่านผู้พูดกับชนผู้บันทึก
ไม่มีท่าน มูซาหรือจะพูด
มหาบริสุทธิ์โอ้ผู้สร้างท่านขึ้นมา
ท่านผู้เห็นความลับของชื่อท่านในสากล
ความรักท่านเจิดจรัสดั่งสุริยันที่ส่องแสง
ผู้เคียดแค้นตัวท่านและชิงชัง
เปรียบเหมือนดังน้ำมันที่ดำสนิท
ผู้ใดที่ล่วงลับ และผู้ใดที่จะเกิด
ทั้งเราะสูล และบรรดาเหล่านบี
ทั้ง กอลัม เลาหูมะหฺฟูซ และจักรวาล
บ่าวทุกนาม ล้วนเป็นสิ่งที่ท่านครอง
อบู หะสัน โอ้ ผู้คุมทุกสรรพสิ่ง
ที่พักพิงผู้ถูกขับและผู้แทน
ผู้แจกน้ำแก่คนรักในวันนั้น
ปฏิเสธท่าน ย่อมไม่เชื่อต่อวันฟื้นชีพ
อบู หะสัน โอ้ อะลี ผู้เกรียงไกร
ความภักดีที่ฉันมีส่องแสงจ้าในสุสาน
ชื่อท่านนั้นเป็นเครื่องหมายยามคับขัน
ความรักท่านนำพาฉันสู่สวรรค์ท่าน
ด้วยท่าน โอ้ อะลี ฉันได้เข้า
เมื่อการแห่งพระเจ้าผู้สูงส่งได้มาถึง
และเสียงเรียก ให้ไปแล้ว ให้ไปแล้ว
มีหรือท่านจะทิ้งขว้างผู้ที่เคียงข้าง

มีมุสลิมที่ยึดมั่นกับหลักคำสอนของอิสลามคนใดบ้างสามารถกล่าวบทยกย่อง (มนุษย์ด้วยกัน)เช่นนี้ ? ขอสาบานด้วยอัลลอฮฺ แท้จริงชาวญาฮิลียะห์ ยังไม่ตกในการตั้งภาคี (ชิริก) การปฏิเสธ และความเลยเถิดถึงขั้นที่รอฟิเฎาะฮฺเป็นอยู่ดังที่เห็นนี้

รอฟิเฏาะฮฺมีความเชื่อเกี่ยวกับอัร-ร็อจญ์อะฮฺ (การฟื้นอีกครั้ง) อย่างไร?

พวกรอฟิเฏาะฮฺเป็นผู้ที่กุความเชื่อนี้ อัล-มุฟีด ได้กล่าวว่า "พวกอิมามียะฮฺล้วนมีความเห็นว่า ผู้ที่ตายไปแล้วบางส่วนจำนวนมากต้องฟื้นขึ้นอีกครั้ง (ก่อนวันกิยามะฮฺ)อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้" [1] นั่นก็คือในช่วงท้ายชีวิตโลกอิมามคนสุดท้ายที่พวกเขา เรียกว่า อัล-กออิม (ผู้ยืนหยัด) จะออกมาจากที่หลบซ่อน และประหารศัตรู ที่เป็นนักการเมืองทั้งหมด หลังจากนั้นจะคืนสิทธิทั้งหมด ให้เป็นของชีอะฮฺ ซึ่งถูกแย่งชิงไปโดยพวกอื่นมาเป็นเวลานานหลายศัตวรรษ [2]

ซัยยิด อัร-มุรตะฎอ ในหนังสือ อัล-มะสาอิล อัน-นาศิริยะฮฺ ได้กล่าวว่า : อบู บักรฺ และอุมัร จะถูกจับกางเขนบนต้นไม้ ในวันแห่งการปกครองของอัล-มะฮฺดีย์ อิมามคนที่สิบสอง ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นผู้ยืนหยัดแห่งครอบครัวมุหัมมัด ต้นไม้นั้นเป็นต้นไม้ที่เขียวสด แต่หลังจากที่คนทั้งสองถูกนำไปกางเขนไว้ มันก็จะแห้งตาย [3]

อัล-มัจญ์ลิสซีย์ ในหนังสือ หักกุลยะกีน ได้รายงานจาก มุหัมมัด อัล-บากิรฺ ว่า : "เมื่อกำเนิดมะฮฺดีย์ อาอิชะฮฺก็จะฟื้นขึ้น เพื่อมารับการลงทัณฑ์ที่ผิดประเวณี" [4]

ความเชื่อในเรื่องนี้ เติบใหญ่มาเรื่อยๆ จนกระทั่งพวกเขาเชื่อว่า ชีอะ ฮฺและบรรดาอิมามทุกคนของพวกเขาจะฟื้นขึ้นพร้อมกับคู่ปรับของพวกเขาทั้งหมด ความเชื่อนี้แสดงให้เห็นถึงความเคียดแค้นที่สุมอยู่ในหัวใจขอ งพวกเขา และได้กลายมาเป็นเรื่องราวไร้สาระที่พวกเขากุขึ้น อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือที่พวกสะบะอียะฮฺใช้ในการปฏิเสธวันอาคิเราะฮฺ

การฟื้นอีกครั้ง หมายถึง การที่ได้ล้างแค้นหรื อแก้แค้นต่อผู้ที่เป็นศัตรูของชี อะฮฺ แต่แล้วใครเล่าคือศัตรูของชีอะฮฺ ?? พี่น้องมุสลิม ทั้งหลาย การรายงานดังกล่าวได้ชี้ให้เห็นถึงความอิจฉาริษยาของชีอะ ฮฺต่อมุสลิม ด้วยกันและความจงรักภักดีของพวกชีอะฮฺต่อยิวและคริสเตียน

อัล-มัจญ์ลิซีย์ ได้บันทึกในหนังสือของเขา บิหารฺ อัล-อันวารฺ "รายงานจาก อบู บะศีร จาก อบู อับดุล ลอฮฺ กล่าวว่า : เขาได้บอกแก่ฉัน ว่า "โอ้ อบู มุหัมมัด ฉันรู้สึกเหมือนกับว่าฉันเห็นการลงมาของท่าน อัล- กออิม(ผู้ยืนหยัด)สู่มัสยิด อัซ-ซะฮฺละฮฺ พร้อมกับครอบครัว เขา..." จนถึงคำ พูดของเขาที่ว่า ฉันได้ถามว่า : แล้วพวกที่ไม่ใช่มุสลิมเขาจะได้รับการตอบแทนจากผู้ยืนหยัดเช่นไร? อบู บะศีร ตอบว่า : ให้การผ่อนปรนต่อพวกเขา เหมือนที่ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม ได้ผ่อนปรนต่อพวกเขา ด้วยการที่พวกเขาต้องจ่ายภาษี ในขณะที่พวกเขาเป็นผู้ที่น่าเวทนา" ฉันก็ได้ถามว่า "แล้วใครคือศัตรูของพวกท่าน ?" เขาตอบว่า : โอ้ อบู มุหัมมัด !! ศัตรูนั้นคือคนที่ขัดแย้งต่อพวกเราในการปกครอง(อิมามะฮฺ)ของเรา แท้จริงแล้ว อัลลอฮฺได้หะลาลเลือดเนื้อของพวกเขา เมื่อใดที่ผู้

[1] ดู อะวาอิล มะกอลาต โดย อัล-มุฟีด หน้า 51

[2] ดู อัล-คุฏูฏ อัล-อะรีเฏาะฮฺ โดย มุหิบบุดดีน อัล-คอฏีบ หน้า 80

[3] ดู อะวาอิล มะกอลาต โดย อัล-มุฟีด หน้า 95

[4] ดู หักกุลยะกีน ในหน้า 347

หยืนยัดมาถึง แต่วันนี้ สิ่งดังกล่าวนั้นยังเป็นสิ่งที่ต้องห้ามสำหรับพวกเราและพวกท่านอยู่ เมื่อผู้ยึกหยัดลงโทษพวกเขาเพื่ออัลลอฮฺ เพื่อเราะสูล และเพื่อพวกเราทุกคน ก็จะไม่มีใครมาล่อลวงท่านอีก"[1]

พี่น้องมุสลิมดูซิครับว่าอิมามมะฮฺดีย์ ของชาวชีอะฮฺ ได้ยอมผ่อนปรนทุกอย่างให้กับยิวและคริสเตียน แต่ในขณะเดียวกันพวกเขาทำสงความกับผู้ที่ไม่สอดคล้องกับพวกเขานั้นคือชาวสุนนะฮฺ มีคำกล่าวของชีอะฮฺผู้หนึ่งว่า นี่คือการตอบแทนต่อผู้ที่เป็นศัตรูต่ออะฮฺลุลบัยตฺ แต่ชาวสุนนะฮฺไม่ได้เป็นศัตรู ดังนั้นพวกเขาก็ไม่ต้องได้รับการตอบแทนด้วยการหลั่งเลือดจากอิมามมะฮฺดีย์ ของพวกรอฟิเฎาะฮฺ

ฉันขอบอกให้ทราบว่า มีการรายงานจำนวนมาก จากรอฟิเฎาะฮฺ ที่ยืนยันว่า อัน-นาศิบะฮฺ ที่พวกเขาหมายถึงก็คือชาวสุนนะฮฺ ดูข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องนี้ได้จากหนังสือ อัล- มะหาสิน อัน-นัฟสานิยะห์ โดย หุเสน อาละอุศฺฟูร อัด-ดารอซีย์ อัล-บะห์รอนีย์, อัช-ชิฮาบ อัซ-ซากิบ ฟี บะยาน มะอฺนา อัน-นาศิบ โดย ยูซุฟ อัล-บะห์รอนีย์

*****

[1] ดู บิหาร อัลอันวาร โดย อัลมัจลิซีย์ 52/376

อะไรคือความเชื่อ ตะกียะฮฺ (การเสแสร้ง) ของพวกรอฟิเฎาะฮฺ ?

นักวิชาการของพวก รอฟิเฎาะฮฺคนหนึ่ง ได้ให้ความหมาย ตะกี ยะฮฺ ว่า คือ "การที่ท่านพูด หรือทำในสิ่งที่ท่านไม่มีความเชื่อ เพื่อที่จะระงับภัยที่จะมาถึงตัวท่าน หรือทรัพย์สมบัติ หรือมีจุดประสงค์เพื่อคงซึ่งความมีเกียรติของท่านไว้" [1]

พวกรอฟิเฎาะฮฺหาว่าท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ใช้วิธีนี้กับ อัลดุลลอฮฺ บิน อุบัยย์ บิน สะลูล ในวันตายของหัวหน้ามุนาฟิกผู้นี้ โดยที่ท่านได้ละหมาดศพของเขา อุมัรได้ถามว่า : อัลลอฮฺไม่ได้ห้ามท่านทำเช่นนี้หรอกหรือ ? ท่านเราะสูลตอบว่า : ช้าก่อน ท่านไม่รู้สิ่งที่ฉันขอให้เขา แท้จริงฉัน ขอว่า ขออัลลอฮฺทรงสุมไฟในท้องของเขา จงเติมไฟในสุสานของเขา และจงเผาเขาด้วยไฟอันหมกไหม้ [2]

โอ้มุสลิม!! จงดูเถิดว่าคนพวกนี้ปั้นเรื่องโกหกโดยใช้วาทะของท่าน เราะสูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม เช่นไร ? เรารับได้หรือ ว่าบรรดาสาวกของท่าน นบีจะเมตตา ต่อมุนาฟิกผู้นี้ ใ นขณะที่ท่านนบีที่เปี่ยมด้วยความปราณีต่อพวกเขากลับสาปแช่งเขาผู้นี้ !?

อัล-กุลัยนีย์ ใน อุศูล อัล-กาฟีย์ บันทึกจาก อบู อับดิลลาฮฺ ว่า : นี่ อบู อุมัร แท้จริงเก้าในสิบของศาสนาคือการเสแสร้ง(ตะกียะฮฺ) ไม่มีศาสนาสำหรับผู้ที่ไม่ทำเช่นนั้น การเสแสร้งต้องทำในทุกเรื่อง ยกเว้นการดื่มน้ำเมา และการไม่ลูบบนถุงเท้าหนัง(ในการอาบน้ำละหมาด)

อัล-กุลัยนีย์ ได้บันทึกจาก อบู อับดิลลาฮฺ อีกเช่นกันว่า : จงปกป้องศาสนาของพวกเจ้า และจงรักษามันไว้ด้วยการเสแสร้ง เพราะแท้จริงไม่มีอีมานสำหรับผู้ที่ไม่เสแสร้ง [3]

จนกระทั่งพวกรอฟิเฎาะ ฮฺ ถึงขั้นที่ว่าอนุญาตให้สาบานนอกเหนือจากพระองค์อัลลอฮฺ เพราะถือว่าเป็นการเสแสร้ง!! เราขอความคุ้มครองจากอัลลอฮฺให้ห่างไกลจากสิ่งนั้นด้วยเถิด

อัล-หุร อัล-อามิลีย์ ได้บันทึกในหนังสือของเขา วะสาอิล อัช-ชีอะฮฺ ว่า รายงานจาก อิบนุ บะกีรฺ จาก ซะรอเราะฮฺ จาก อบู ญะอฺฟัร ว่า : ฉันบอกแก่ อิบนุ บะกีรฺ ว่า "แท้จริงเมื่อครั้งที่เราได้เดินผ่าน กลุ่มพวกเขา พวกเขาก็ได้ขอให้เราสาบานเกี่ยวกับสมบัติของเราว่าเราได้จ่ายซะกาตแล้ว" อิบนุ บะกีรฺ กล่าวว่า "นี่ ซะรอเราะฮฺ ! หากเจ้ารู้สึกหวาดกลัว ก็จงสาบานตามที่พวกเขาต้องการ" ฉันถามว่า ให้ฉันพูดเพื่อให้ฉันหลุดพ้นและอิสระจากพวกนั้นใช่ไหม ? อิบนุ บะกีรฺ ก็ตอบว่า ทำในสิ่งที่พวกเขาต้องการ อีกรายงานหนึ่ งจาก สิ มาอะฮฺ จาก อบู อับดิลลา ฮฺ กล่าวว่า "เมื่อผู้ใดสาบานด้วยการเสแสร้งทำให้เขาไม่ได้รับอันตราย ถึงแม้เขาเกลียดที่จะทำเช่นนั้น แต่เขาก็จำเป็นต้องทำ"[4]

---

[1] ดู อัช-ชีอะฮฺ ฟี อัล-มีซาน โดย มุฮัมหมัด ญะวาด มุฆนียะห์ หน้า 47

[2] ดู ฟุรูอฺ อัล-กาฟีย์ เรื่อง อัล-ญะนาอิซ หน้า 188

[3] ดู อุศูล อัล-กาฟีย์ ของ อัล-กุลัยนีย์ หน้า 482-483

[4] ดู วะสาอิล อัช-ชีอะฮฺ โดย อัล-หุร อัล-อามิลีย์ 16/136-137

ดังนั้น พวกรอฟิ เฎาะ ฮฺจึงถือว่า ตะกิ ยะฮฺ หรือการเสแสร้ง เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องทำ และไม่สามารถที่จะดำเนินบนแนวทางของพวกเขาได้ ถ้าไม่ใช้วิธีนี้ พวกเขาจะเรียนรู้มันทั้งลับๆ และโดยเปิดเผย และใช้มันเมื่อมีเหตุคับขันที่ต้องใช้ ดังนั้นจงระวังและระวังพวกรอฟิเฎาะฮฺอย่างยิ่งยวด

*****

อะไรคือความเชื่อ อัฏ-ฏีนะฮฺ (ดินศักดิ์สิทธิ์) ของพวกรอฟิเฎาะฮฺ ?

ความหมายของอัฏ-ฏีนะฮฺคือ ดินบริเวณหลุมฝังศพท่านหุเสน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ซึ่งมุหัมหมัด อัน-นุมาน อัล-หาริษีย์ เป็นบุคคลหนึ่งที่ทำให้พวกเขาหลงทาง ซึ่งถูกขนานนามว่าเป็น “อัช-ชัยคุล อัล-มุฟีด” ได้อ้างในหนังสือของเขา อัล-มะซารฺ จาก อบู อับดิลลาฮฺ ว่า : ดินจากหลุมศพท่านหุเสน เป็นยาบำบัดสำหรับทุกโรคภัย มันเป็นยาอันยิ่งใหญ่

และอับดุลลอฮฺ กล่าวว่า : พวกท่านจงเปิดปากทารกของพวกท่านด้วยดินจากหลุมฝังศพท่านหุเสน

ยังมีรายงานอีกว่า : มีผ้าจำนวนหนึ่งถูกส่งไปยัง อบู หะซัน อัร-ริฎอ จาก คุรอซาน ระหว่างผ้ามีดินติดอยู่ ผู้ที่มาส่งผ้านั้นจึงถูกถามว่า มันเป็นดินอะไร ? เขาตอบว่า : ดินจากหลุมศพ หุเสน ไม่มีอะไรที่ถูกส่งนอกเสียจากต้องมีดินนี้ติดไปด้วย และยังกล่าวอีกว่า : มันเป็นดินที่ให้ความสงบสุขด้วยความประสงค์ของอัลลอฮฺ

ยังมีรายงานอีกเช่นเดียวกันว่า มีชายผู้หนึ่งได้ถาม อั ศ-ศอดิก ถึงการกินดินดังกล่าว อัศ-ศอดิก ตอบว่า : เมื่อใดที่ท่านจะกินให้กล่าวว่า โอ้ องค์อภิบาล ข้าขอจากพระองค์ด้วยสิทธิแห่งมลาอิ กะฮฺผู้ซึ่งควบคุมดินนั้นอยู่ และด้วยสิทธิแห่งนบีผู้เก็บมันไว้ และด้วย สิทธิแห่งผู้สืบสานที่พำนักอยู่ ณ ที่นั้น ข้าขอให้ พระองค์ทรงประทานความสันติ แก่นบีมุหัมมัด และครอบครัวของ ท่าน และขอให้พระองค์จงทำให้เป็นยาบำบัดแก่ทุกโรคภัย ให้เป็นความปลอดภัยจากทุกสิ่งที่อันตราย และให้เป็นสิ่งป้องกันจากทุกความชั่วร้ายทั้งปวง

อบู อับดิลลาฮฺ ถูกถามถึง การใช้ดินจากหลุมฝังศพ หัมซะฮฺ(ลุงของท่านนบี) และหลุมศพหุเสน ว่าอันไหนประเสริฐกว่า ท่านตอบว่า : ประคำที่ทำมาจากดินแห่งหลุมศพ หุเสน จะกล่าวตัสบีหฺด้วยมือโดยที่เจ้าของไม่ต้องกล่าวมัน [1]

ขณะเดียวกันรอฟิเฎาะฮฺยังอ้างอีกว่า ชีอะฮฺกำเนิดมาจากดินพิเศษ พวก สุนนีย์นั้นถูกสร้างมาจากดินชนิดอื่น แล้วดินทั้งสองชนิดถูกนำมาเคล้ากัน ดังนั้น บาปอะไรที่พวกชีอะ ฮฺทำ นั่นคือผลมาจากดินของพวก สุนนีย์ ส่วนความดีของชาว สุนนีย์ก็คือผลมาจากดินของพวก ชีอะฮฺ ในวันกิยามะฮฺ ความชั่วและบาปของชีอะ ฮฺจะถูกโยนให้พวกสุนนีย์จนหมดสิ้น และความดีของสุนนีย์ก็จะกลับไปเป็นของพวกชีอะฮฺ [2]

*****

[1] ดู หนังสือ อัล-มะซารฺ โดย อัล-มุฟีด หน้า 125

[2] ดู อิลัล อัช-ชะรออิอฺ หน้า 490-491 และ บิหารฺ อัล-อันวารฺ เล่ม 5 หน้า 247-248

รอฟิเฎาะฮฺมีความเชื่ออย่างไรต่อชาวสุนนีย์ ?

รอฟิเฎาะฮฺ ถือว่าสมบัติและเลือดของชาว สุนนีย์เป็นที่อนุมัติให้ยึดและหลั่งได้ อัศ-เศาะดูก ได้บันทึกในหนังสือ อัล-อิลัล รายงานจาก ดาวูด บิน ฟิรก็อด ว่า : ฉันได้ถามอบู อับดิลลาฮฺ ถึงพวกสุนนีย์ว่า ท่านมีความเห็นอย่างไร ? ท่านตอบว่า : เลือดนั้นหลั่งได้ แต่ฉันกลัวท่านจะถูกทำกลับเช่นเดียวกัน ดังนั้นให้ท่านใช้วิธีกลบด้วยกำแพง หรือจมพวกเขาในทะเล เพื่อมิให้ท่านถูกจับได้ ฉันถามต่อว่า : แล้วสมบัติของพวกเขา เล่า ? ท่านตอบว่า : เท่าใดที่ท่านเอาได้ก็จงเอามันมา [1]

รอฟิเฎาะฮฺมองว่าทารกที่เกิดมาจากพวกเขาล้วนเป็นผู้บริสุทธิ์ แต่สำหรับผู้อื่นนั้นมิใช่ เช่นนั้น ฮาชิม อัล-บะห์รอนีย์ ได้บันทึกในหนังสือของเขา อัล-บุรฮาน รายงานจาก มัยษัม บิน ยะห์ยา จากญะ อฺฟัร บิน มุหัมมัด ว่า "ไม่มีผู้ใดที่เกิดมานอกเสียจากอิบลีสจะอยู่ด้วยในขณะนั้น หากเขารู้ว่าทารกที่เกิดมานั้นเป็นชีอะฮฺ เขาก็จะสกัดกั้นทารกนั้นจากมารร้ายชัยฎอน ถ้าหากทารกนั้นไม่ใช่ชีอะฮฺ อิบลีสก็นำนิ้วชี้ของเขาไปอัดในทวารหนักของทารก ที่เป็นเพศชาย เนื่องจากด้านหน้าเป็นอวัยวะเพศไม่สามารถจะอัดนิ้วได้ เหตุผลเพื่อ จะทำให้ทารกนั้นเป็น คนไม่ดี และหากเป็นเพศหญิง ก็จะอัดนิ้วชี้ของเขาใน อวัยะเพศเพื่อให้ทารกนั้นเป็นคนเลว ด้วยเหตุนี้ เองทารก จึงร้องไห้อย่างรุนแรงในขณะที่เกิดมาจากท้องแม่[2]

ชีอะฮฺรอฟิเฎาะฮฺยังถือว่ามนุษย์ทุกคนที่เกิด มานั้นเป็นลูกซินา (เกิดจากการผิดประเวณี)!! อัล-กุลัยนีย์ ได้บันทึกในหนังสือของเขา อัร-เราเฎาะฮฺ มิน อัล-กาฟีย์ รายงานจาก อบู หัมซะฮฺ จาก อบู ญะอฺฟัร กล่าวว่า : "ฉันได้บอกแก่ อบู ญะอฺฟัร ว่า แท้จริง สหายของพวกเราบางคนได้กล่าวและตำหนิแก่ผู้ที่ขัดแย้งกับพวกเขา" อบู ญะอฺฟัร ก็ได้ตอบฉันว่า : เพียงพอ แล้วในสิ่งที่ดีที่สุดของพวกเขา และพูดต่ออีกว่า : ฉันขอสาบานด้วย อัลลอฮฺ!! โอ้ อบู หัมซะฮฺ แท้จริงแล้วมนุษย์ทั้งหมดเป็นบุตรของหญิงที่ซินา(ผิดประเวณี) นอกเสียจากชีอะฮฺของเราเท่านั้น"[3]

นอกจากนี้ ชีอะฮฺรอฟิเฎาะฮฺยังมองว่า ชาวสุนนีย์นั้นตกศาสนาอย่างต่ำช้ากว่าพวกยิวและคริสต์ เพราะยิวและคริสต์นั้นเป็นกาฟิรฺโดยดั้งเดิม ในขณะที่ชาว สุนนีย์ เป็นพวกที่ตกศาสนาหลังจากที่เคยนับถือมาก่อน ประการหลังเป็นที่ยอมรับกันว่า โสมมกว่าประการแรก ดังนั้นพวก ชีอะฮฺรอฟิเฎาะฮฺจึงไม่นิ่งเฉยที่จะให้ความ ช่วยเหลือศัตรูเพื่อล้มล้างชาวสุนนีย์ ดังที่เห็นเป็นประจักษ์พยานในประวัติศาสตร์ [4]

---

[1] ดู อัล-มะหาสิน อัน-นัฟสานียะฮฺ หน้า 166

[2] ดู อัล-บุรฮาน โดย ฮาชิม อัล-บะห์รอนีย์ 2/300

[3] อัร-เราเฎาะฮฺ มิน อัล-กาฟีย์ โดย อัล-กุลัยนีย์ 8/285

[4] ชัยคุล อิสลาม อิบนุ ตัยมียะฮฺ ได้กล่าวว่า พวกรอฟิ เฎาะฮฺได้ช่วยพวกตาตาร์ (กองทัพมองโกล)ที่รบกับมุสลิม ดู มัจญ์มูอฺ อัล-ฟะตาวา (25/151) และดูหนังสือ กัยฟะ ดะคอละ อัต-ตาตาร์ บิลาด อัล-มุสลิมีน โดย ดร. สุลัยมาน บิน หะมัด อัล- เอาดะฮฺ จงดูเถิดว่า พวกชีอะฮฺที่อิรักได้ให้ความร่วมมือกับผู้ที่เข้ามาครอบครองและยึดอำนาจประเทศของตนอย่างไร และหลักฐานที่ยืนยันคือการที่ชาวสุนนีย์ถูกสังหารโดยชีอะฮฺที่ฟัลลูญะฮฺและอีกหลายๆ แห่งที่มีชาวสุนนีย์อาศัยอยู่!!

ในหนังสือ “วะสาอิล อัช-ชีอะฮฺ” จาก อัล-ฟุฎ็อยลฺ บิน ยะสาร กล่าวว่า : ฉันได้ถาม อบู ญะอฺฟัร ถึงสตรีชีอะฮฺว่าฉันสามารถจัดการสมรสเธอให้กับชาวสุนนีย์ได้ไหม? ท่านตอบว่า : ไม่ได้ เพราะพวกนี้เป็นกาฟิรฺ [1]

ชาวสุนนีย์ เรียกพวกที่เกลียดชังท่าน อะลี บิน อบี ฏอลิบ ว่าเป็น นะวา ศิบ แต่พวก ชีอะฮฺกลับเรียกชาวสุนนีย์ว่าเป็น นะวาศิบเสียเอง ด้วยเหตุที่ชาวสุนนีย์ ยอมรับการเป็นอิมามของท่านอบู บักร, อุมัร และอุษมาน ก่อนท่านอะลี พร้อมกับการยกย่อง อบู บักรฺ, อุมัร และ อุษมาน เหนือกว่าอะลี ในสมัยของท่านท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม ยังมีชีวิต หลักฐานในเรื่องนี้ก็คือ อิบนุ อุมัร ได้รายงานว่า : พวกเราได้ยกย่องบรรดาผู้คนในสมัยของท่าน เราะสูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะ สัลลัม และได้ยก ย่องท่านอบู บักรฺ หลังจากนั้นก็เป็นอุมัร และอุษมาน (ตามลำดับ) รายงานโดย อัล บุคอรีย์

อัฏ-เฏาะบะรอนีย์ ใน อัล-กะบีร มีรายงานเพิ่มว่า : ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะ สัลลัม รู้เรื่องดังกล่าว และไม่ได้ห้ามอะไร

ในรายงานของ อิบนุ อะสากิร มีว่า : พวกเราได้ยกย่อง ท่านอบู บักรฺ, อุมัร, อุษมาน และอะลี

รายงานจาก อิมาม อะห์มัด และคนอื่ นๆ ว่า ท่านอะลี บิน อบี ฏอลิบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้เคยกล่าวว่า : ผู้ที่ประเสริฐที่สุดในหมู่ประชาชาตินี้หลังจากท่านนบีคืออบู บักรฺ หลังจากนั้นก็เป็นอุมัร และ หากฉันต้องการ ฉันก็จะเรียกว่า ฉันคือบุคคลที่สาม(หลังจากอบู บักรฺ และ อุมัร)

อัซ ซะฮ ะบีย์ กล่าวว่า : รายงานนี้เป็นรายงานมุตะวาติร (หมายถึง เป็นสายรายงานที่มากกว่าสิบขึ้นไป และเป็นที่ยอมรับโดยปริยาย) [2]

*****

---

[1] ดู วะสาอิล อัช-ชีอะฮฺ โดย อัล-หุร อัล-อามีลีย์ (7/431) และ อัต-ตะห์ซีบ เล่มที่ 7 หน้า 303

[2] ดู อัต-ตะลีกอต อะลา มัตนี ลัมอะฮฺ อัล-อิอฺติกอด โดย ท่านเชค อับดุลลอฮฺ บิน อัล-ญิบรีน หน้า 91

อะไรคือ มุตอะฮฺ และมีความพิเศษเช่นไรในความเชื่อของรอฟิเฎาะฮฺ ?

มุตอะฮฺ หรือ การสมรสชั่วคราว ในความเชื่อของรอฟิ เฎาะฮฺ มีความสำคัญที่พิเศษ – ขออัลลอฮฺทรงให้เรารอดพ้นจากความเชื่อนี้ – ในหนังสือ มันฮัจญ์ อัศ-ศอดิกีน โดย ฟัตหุลลอฮฺ อัล-กาชานีย์ ได้รายงานจาก อั ศ-ศอดิกว่า : มุตอะฮฺนั้นเป็นส่วนหนึ่งของศาสนาฉันและศาสนาของบรรพบุรุษ ของฉัน ผู้ใดที่ปฏิบัติมัน ย่อมแสดงว่าเขาได้ยึดถือศาสนา ของเรา ผู้ใดที่ปฏิเสธมัน ผู้นั้นก็คือผู้ปฏิเสธศาสนา ของเรา หนำซ้ำผู้นั้นคือผู้ที่ปฏิบัติตามศาสนาอื่น บุตรที่ได้จากการมุตอะฮฺดีกว่าที่ได้จากภรรยาผู้เป็นคู่ชีวิต และผู้ใดที่ปฏิเสธมุตอะฮฺ ย่อมต้องเป็นกาฟิรฺมุรตัด [1]

อัล-กุมมีย์ ในหนังสือ "มัน ลา ยะห์ฎุรุฮุ อัล-ฟะกีฮฺ" ได้รายงานจาก อับดุลลอฮฺ บิน สินาน จากอบู อับดิลลาฮฺ ว่า : แท้จริง อัลลอฮผู้ทรง บะเราะกัตและสูงส่งนั้น ได้ห้ามชีอะ ฮฺจากของมึนเมาในหมู่เครื่องดื่ม และได้ทดแทนมันด้วยมุตอะฮฺ [2]

ในหนังสือ ตัฟซีร มันฮัจญ์ อัศ-ศอดิกีน โดย มุลลา ฟัตหุลลอฮฺ อัลกาชานีย์ รายงานว่า "ท่านนบี ศ็อลลัลลอ ฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า : ผู้ใดที่ทำการ มุตอะฮฺหนึ่งครั้ง เขาจะ ได้รับการปลด ปล่อยจากไฟนรกหนึ่งส่วนสาม ผู้ใดที่ทำการ มุตอะฮฺ สองครั้ง เขาจะรับการปลดปล่อยจากไฟนรกสองส่วนสาม และผู้ใดทำการมุตอะฮฺสามครั้งเขาจะได้รับการปลดปล่อยจากไฟนรกทั้งหมด"

จากอ้างอิงเดียวกัน "ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า : ผู้ใดที่ทำการมุตอะฮฺหนึ่งครั้งเขาจะปลอดภัยจากการโกรธกริ้วของผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ใดที่ทำการ มุตอะฮฺสองครั้งเขาจะเข้าร่วมกับฝูงชนที่ทำความดี และผู้ใดที่ทำมุตอะฮฺสามครั้งเขาจะมาร่วมอยู่กับฉันในสวนสวรรค์"

รายงาน จากอ้างอิง ดังกล่าวอีกเช่นกัน "ท่านนบี ศ็อลลัลลอ ฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า : ผู้ใดที่ทำการมุตอะฮฺหนึ่งครั้ง ตำแหน่งของเขาเสมือนกับหุเสน ผู้ใดที่ทำการ มุตอะฮฺสองครั้งตำแหน่งของเขาเสมือนกับหะสันผู้ใดที่ทำการมุตอะฮฺสามครั้ง ตำแหน่งของเขาเสมือนอะลี บิน อบีตอลิบ และผู้ใดทำการ มุตอะฮฺสี่ครั้งตำแหน่งของเขาเสมือนกับฉัน"[3]

รอฟิเฎาะฮฺ ไม่ได้กำหนดจำนวนที่แน่นอนสำหรับการมุตอะฮฺ ใน ฟุรูอฺ อัล-กาฟีย์, อัต-ตะห์ซีบ และ อัล-อิสติบฺศอร จาก ซุรอเราะฮฺ กล่าวว่า : ฉันได้ถาม อบู อับดิลลาฮฺ เกี่ยวกับมุตอะฮฺ ว่าเฉพาะสี่คนเท่านั้นหรือ ? ท่านตอบว่า : จงสมรสกับพวกนางได้เป็นพัน เพราะแท้จริงพวกนางคือสตรีที่ถูกจ้าง และ รายงานจาก มุ หัมมัด บิน มุสลิม จากอบู ญะอฺฟัร กล่าวว่า : มุตอะฮฺไม่ใช่เฉพาะสี่ เพราะไม่มีการหย่าสำหรับพวกนาง พว กนางไม่ได้รับมรดก แต่พวกนางเป็นพวกที่ถูกว่าจ้าง [4]

เรื่องนี้เป็นไปได้อย่างไร ในขณะที่อัลลอฮฺได้ตรัสว่า :

---

[1] ดู มันฮัญ อัศศอดิกีน โดย อัล มุลลา ฟัตหุลลอฮฺ อัล กาชานีย์ หน้า 2/495

[2] ดู มัน ลา ยะห์ฎูรฮุ อัลฟะกีฮ โดย อิบนุ บาบะวัยฮฺ อัล กุมมีย์ หน้า 330

[3] ดู ตัฟซีร มันฮัญ อัศศอดิกีน โดย อัล มุลลา ฟัตหุลลอฮฺ อัล กาชานีย์ 2/492-493

[4] ดู ฟุรูอฺ มินัลกาฟีย์ โดย อัลกุลัยนีย์ 5/451 และ อัตตะห์ซีบ โดย อัลกาชานีย์ 2 /188

﴿والَّذينَ هُم لِفُرُجِهِم حَافِظُونَ * إلا عَلَى أزوَاجِهِم أو مَا مَلَكَت أيمَانُهُم فَإنَّهُم غَيرُ مَلُمِينَ * فَمَنِ ابتَغَى وَرَاءَ ذلِكَ فَأُلٰئِكَ هُمُ العَادونَ ﴾

ความว่า : และพวกเขา(ผู้ศรัทธาที่ได้รับความสำเร็จใน อาคิเราะฮฺ) คือ บรรดาผู้ที่รักษาอวัยวะเพศจากสิ่งที่ หะรอม นอกเสียจากจะเป็นบรรดาภรรยาหรือเหล่าข้าทาสของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ถูกประนาม ส่วนผู้ใดที่เลยเถิดไปจากนั้น พวกเขาก็คือผู้ที่ทำเ กินขอบเขต [อัล-มุอ์มินูน 23:5-7]

โองการเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่า ที่อนุมัตินั้นมีเฉพาะผู้เป็นภรรยาและข้าทาสเท่านั้น ที่เหลือนอกจากนี้ถือเป็น หะรอม และผู้หญิงที่เป็นมุตอะฮฺคือคนที่ถูกจ้างหรือถูกเช่า ดังนั้นนางจึงไม่ใช่ภรรยา ไม่ได้รับมรดกและไม่ถูกหย่า เมื่อเป็นเช่นนี้จึงถือว่านางเป็นโสเภณี – ขออัลลอฮฺทรงคุ้มครองเรา

ท่านเชค อับดุลลอฮฺ บิน อัล-ญิบรีน ได้กล่าวว่า : พวกรอฟิเฎาะฮฺได้ยกอ้างการมุตอะฮฺด้วยดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า :

﴿والمُحصَناتُ مِنَ النِّسَاءِ إلا ما مَلَكَت أيمانُكُم ۖ كِتَٰبَ اللهِ عَلَيكُم ۚ وَأُحِلَّ لكُم مَّا وَرَاءَ ذلِكم أن تَبتَغُوا بِأَموالِكُم مُّحصِنِينَ غَيرَ مُسَافِحِينَ ۚ فَمَا استَمتَعتُم بهِ مِنهُنَّ فَئَاتُوهُنَّ أُجُرَهُنَّ فَرِيضَةً﴾

ความว่า : และบรรดาสตรีที่มีสามี (ถือเป็นที่หะรอมสำหรับพวกเจ้า) ยกเว้นผู้ที่ เป็นข้าทาสบริวาร นั่นคือกำหนดของอัลลอฮฺ และเป็นที่อนุมัตินอกเหนือจากที่กล่าวมา ด้วยการที่สูเจ้าจัดหาด้วยสมบัติของสูเจ้าโดยบริสุทธิ์และไม่เป็นการผิดประเวณี ที่สูเจ้าได้ร่วมกับพวกนางก็จงให้สินทรัพย์กับพวกนาง โดยที่การนี้เป็นเรื่องบังคับ และไม่เป็นความผิดถ้า สูเจ้าจะให้แก่พวกนางมากกว่าจำนวนที่เป็นการบังคับนั้น [อัน-นิสาอ์ 4:24]

คำตอบก็คือ โองการเหล่านี้ได้พูดเกี่ยวกับการแต่งงาน(ไม่ได้เกี่ยวข้องกับมุตอะฮฺ) ตั้งแต่โองการที่ 19-24 ว่า

﴿لا يَحِلُّ لَكُم أن تَرِثُوا النِّسَاءَ... ﴾

ความว่า : ไม่เป็นที่อนุมัติสำหรับสูเจ้าที่จะรับหญิงหม้ายเป็นมรดก...

﴿وإن أَرَدتُّمُ استِبدَالَ زوجٍ مَّكَانَ زَوجٍ﴾

ความว่า : และถ้าสูเจ้าต้องการแทนภรรยาของสูเจ้าด้วยหญิงอื่น...

﴿ولا تَنكِحُوا مَا نَكَحَ ءابَاؤُكُم﴾

ความว่า : และจงอย่าสมรสกับผู้ที่บิดาของสูเจ้าได้สมรสแล้ว...

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ﴾

ความว่า : เป็นที่ห้ามสำหรับสูเจ้าซึ่งมารดาของสูเจ้า

หลังจากที่พระองค์อัลลอฮฺได้ตรัสถึงสิ่งที่หะรอมเนื่องจากสาเหตุความสัมพันธ์ทางสายเลือดหรือสาเหตุอื่นๆ ในโองการข้างต้นแล้ว พระองค์ได้ตรัสต่ออีกว่า :

﴿وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكُمْ﴾

ความว่า : และเป็นที่อนุมัตินอกเหนือจากที่กล่าวมา

ความหมายก็คือ อนุมัติให้แต่งงานกับผู้หญิงที่ไม่ได้กล่าวมาในโองการข้างต้น ดังนั้นเมื่อพวกเจ้าแต่งงานกับพวกนางเพื่อร่วมสุข นั่นคือการสมรสที่ถูกต้อง ก็จงจ่ายสินสอดที่พวกเจ้าต้องจ่ายให้นาง ถ้านางยอมให้พวกเจ้าลดค่าสินสอดด้วยความประสงค์ของพวกนางเองก็ถือว่าไม่ผิด เช่นนี้คือการอธิบายโองการ ข้างต้นของบรรดาเศาะหาบะฮฺและบรรดาผู้รู้หลังจากพวกเขา [1]

เชค อัฏ-ฏออิฟะฮฺ อัฏ-ฏูซีย์ ในหนังสือ ตะห์ซีบ อัล- อะห์กาม ได้ดูถูกและรังเกียจการนิกะห์ มุตอะฮฺ ซึ่งเขาได้กล่าวว่า : "หากผู้เป็นสตรีนั้นมาจากครอบครัวที่มีเกียรติ แท้จริงการ มุตอะฮฺ เป็นเรื่องที่ไม่อนุญาต สำหรับเธอเนื่องจากจะทำให้ครอบครัวของเธอเสียเกียรติแล้ว และยังทำให้เธอเป็นที่ดูถูกอีกด้วย[2]

ที่นอกเหนือจากนี้ รอฟิเฎาะฮฺ ยังเห็นว่า การร่วมเสพกับผู้หญิงทางทวารหนักนั้นเป็นสิ่งที่อนุมัติ ในหนังสือ อัล-อิสติบศอรฺ มีบันทึกจาก อะลี บิน อัล-หะกัม ว่า : ฉันได้ฟัง ศ็อฟวาน เล่าว่า : ฉันได้บอกแก่ อัร-ริฎอ ว่า มีชายผู้หนึ่งผู้เป็นบ่าวของท่านผู้หนึ่งต้องการถามท่านเรื่องหนึ่ง แต่เขากลัวท่านและอายที่จะพูด ดังนั้นจึงวานให้ฉันถามท่าน แทน อัร-ริฎอ ถามว่า : เรื่องอะไร ? ฉันบอกว่า : ผู้ชายสามารถที่จะเสพ สุขทางทวารได้หรือไม่ ? ท่านตอบว่า : แน่นอน เขาสามารถทำเช่นนั้นได้ [3]

*****

[1] จากคำอธิบายของเชค อับดุลลอฮฺ บิน อัล-ญิบรีน อนึ่ง หลักฐานที่ห้ามการมุตอะฮฺในหะดีษก็คือ หะดีษที่รายงานโดย อัร-เราะบีอฺ บิน สะบุเราะฮฺ อัล-ญุฮะนีย์ จากบิดาของท่านว่า : เคยได้ฟังท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวตอนฉันอยู่กับท่านว่า : "โอ้ ผู้คนทั้งหลาย ฉันเคยได้อนุมัติให้พวกท่านร่วมสุขกับเหล่าสตรี (ด้วยวิธีมุตอะฮฺ) และแท้จริงอัลลอฮฺได้ห้ามการนั้นแล้ว ตั้งแต่บัดนี้จนถึงกิยามะฮฺ ดังนั้นผู้ใดที่ยังทำสิ่งนี้อยู่ ก็จงปล่อยพวกนางเสีย และอย่าได้ริบเอาสิ่งที่พวกท่านให้ นางแม้แต่ประการใด" รายงานโดย มุสลิม หะดีษที่ 1406

[2] ดู ตะห์ซีบ อัล-อะห์กาม โดย อัฏ-ฏูซีย์ 7/227

[3] ดู อัล-อิสติบศอรฺ เล่มที่ 3 หน้า 243

อะไรคือความเชื่อของรอฟิเฎาะฮฺเกี่ยวกับเมือง นะญัฟ และ กัรบะลาอ์ และมีความพิเศษในการเยี่ยมเยียนเมืองเหล่านี้เช่นไร ?

พวกชีอะฮฺได้ถือเอาสุสานและหลุมศพของบรรดาอิมาม ทั้งที่พวกเขาอ้างและที่มีจริง ว่าเป็นสถานที่อันศักดิ์สิทธิ ทั้งที่ กูฟะฮฺ, กัรบะลาอ์ และ กุมม์ พวกเขาได้รายงานจาก อัศ-ศอดิก ว่า ดินแดนหะร็อมของอัลลอฮฺคือมักกะฮฺ ดินแดนหะร็อมของเราะสูลคือมะดีนะฮฺ ดินแดนหะร็อมของอะมีรุลมุอ์มินีนคือกูฟะฮฺ และของพวกเราคือเมืองกุมม์

กัรบะลาอ์ในความเชื่อของพวกเขานั้นดีกว่ากะอฺบะฮฺ ในหนังสือ บิหารฺ อัล-อันวารฺ จาก อบู อับดิลลาฮฺกล่าวว่า : แท้จริงอัลลอฮฺได้ตรัสแก่กะอฺบะฮฺว่า ถ้าไม่มีดินแห่งกัรบะลาอ์ เราคงไม่ให้ความสำคัญแก่เจ้า และถ้าไม่มีผู้ที่พำนักอยู่ในกัรบะลาอ์ เราคงจะไม่สร้างเจ้าและบ้านที่เจ้าอวดด้วย ดังนั้นจงนิ่งและสงบเฉย และจงถ่อมตนอย่าได้อวดและเย่อหยิ่งกับดินแดนกัรบะลาอ์ มิเช่นนั้นเราจะโกรธและส่งเจ้าไปลงนรกโลกันตร์ [1]

นอกเหนือจากนี้ ชีอะฮฺ รอฟิเฎาะฮฺ ได้ถือว่า การไปเยี่ยมสุสานของหุเสนที่กัรบะลาอ์ดีกว่าการปฏิบัติหลักการอิสลามประการที่ห้านั้นคือการบำเพ็ญหัจญ์ ณ นครมักกะฮฺ

อัล-มัจญ์ลิซีย์ ได้กล่าวในหนังสือ บิหารฺ อัล-อันวารฺ จากบะชีร อัด-ดะฮาน เล่าว่า ฉันกล่าวแก่ อบู อับดิลลาฮฺ ว่า "หากฉันพลาดโอกาสไปประกอบพิธี หัจญ์ ฉันต้องไปสุสานหุเสนใช่ไหม ? อบู อับดิลลาฮ ตอบว่า : โอ้ บะชีร! ท่านทำถูกต้องแล้ว ไม่ว่า มุอ์มินคนใดที่มาเยี่ยมสุสานหุเสน นอกเหนือจากวันอีด โดยที่เขา เชื่อว่าต้องปฏิบัติเช่นนั้น เขาจะได้รับการตอบแทนเท่ากับการประกอบพิธีหัจญ์ยี่สิบครั้ง และอุมเราะฮฺที่อัลลอฮฺทรงตอบรับ อีกยี่สิบครั้ง และการทำสงครามพร้อมกับ เราะสูล หรือผู้นำที่ยุติธรรมยี่สิบครั้ง และผู้ใดที่มาเยี่ยม สุสานหุเสน ในวันอะเราะฟะฮฺ (วันที่ 9 ของเดือนซุล ฮิจญะฮฺ) ด้วยที่เขารู้หน้าที่นั้น เขาจะได้รับการตอบแทนเท่ากับการประกอบพิธีหัจญ์หนึ่งพันครั้ง และอุม เราะฮฺอีกหนึ่งพันครั้งที่อัลลอฮฺทรงตอบรับ และการทำสงครามพร้อมกับ เราะสูลหรือผู้ที่ยุติธรรมหนึ่งพันครั้ง"

ในอ้างอิงเดียวกัน พวกชีอะฮฺได้กล่าวว่า ผู้ที่ไปเยี่ยมสุสาน หุเสน ที่ กัรบะลาอ์ ล้วนเป็นผู้บริสุทธิ์ และผู้ที่ไปวุกูฟในวันอะเราะฟะฮฺนั้นคือลูกหลานซีนา (ผิดประเวณี) – ขออัลลอฮทรงให้เรารอดพ้น ห่างไกลจากความเชื่อของชีอะฮฺดังกล่าวด้วยเถิด !!

อะลี บิน อัสบาต รายงานจาก อบู อับดิลลาฮฺ ว่า : แท้จริงอัลลอฮฺจะทรงมองไปยังบรรดาที่ไปเยี่ยมสุสานหุเสนก่อนที่จะทรงมองไปยังอะเราะฟะฮฺ" ฉันถาม อบู อับดิลลาฮฺ ว่า : พระองค์อัลลอฮฺทรงจะมองมายังเราก่อนผู้ที่ไปวุกูฟที่อะเราะฟะฮฺใช่ไหม? อบู อับดิลลาฮฺ ตอบว่า : ใช่ ฉันถามต่ออีกว่า เป็นอย่างนั้นได้เช่นไร? อบู อับดิลลาฮฺ ตอบว่า : เพราะพวกเขานั้นเป็นลูกซินา แต่พวกเรามิใช่ลูกซินา"[2]

---

[1] หนังสือ บิหารฺ อัลอันวาร 10/107

[2] บิหารฺ อัล-อันวาร โดย อัล-มัจญ์ลิซีย์ 85/98

นอกเหนือจากนี้ อะลี อัส-สิสตานีย์ ซึ่งเป็นที่อ้างอิงของชาวชีอะฮฺ ในหนังสือของเขา มินฮาจญ์ อัศ-ศอลิฮีน เห็นว่าการละหมาดที่ ณ สถานที่หุเสนเสียชีวิตดีกว่าละหมาดที่มัสยิด !!

อะลี อัส-สิสตานีย์ ได้กล่าวใน หัวข้อหมายเลข 562 ว่า สุนัตให้ทำการละหม าด ณ สถานที่ที่บรรดาอิมามเสียชีวิตด้วยการชะฮีด กระนั้น ยังดีกว่าการละหมาดที่มัสยิด แ ละยังมีการรายงานว่าการละหมาด ณ สุสาน อะลี บิน อบี ฏอลิบ ดีกว่าละหมาดที่มัสยิดสองแสนเท่า [1]

อับบาส อัล-กาชานีย์ ซึ่งเป็นผู้รู้ของ ชีอะฮฺได้ยึดถือต่อกัร บะลาอ์ด้วยความเลยเถิด เขาได้กล่าว ในหนังสือ มะศอบีหฺ อัล-ญินาน ว่า : ไม่เป็นที่สงสัยว่า กัรบะลาอ์ เป็นสถานที่ที่ศักดิ์สิทธิที่สุดในอิสลาม ฉันได้อ้างถึงหลักฐานที่มีสายรายงานเรื่องสถานที่แห่งนี้มากกว่าสถานที่ใดในโลกนี้ เนื่องจากว่าดินแดนแห่งนี้เป็นดินแดนที่ ศักดิ์สิทธิ เป็นดินแดนที่ได้รับการถูกเลือกด้วยความประเสริฐ ศักดิ์สิทธิ และสันติ เช่นเดียวกับมักกะฮฺดินแดนแห่งอั ลลอฮฺ และมะดีนะฮฺดินแดนแห่ง เราะสูล นั้นคือสถานที่ที่อัลลอฮฺทรงชอบที่อยากให้บ่าวของพระองค์ทำการอิบา ดะฮฺและดุอาอ์ต่อพระองค์ ซึ่งดินที่กัรบะลาอ์นั้นเป็นยารักษาโรค ด้วยเหตุนี้แหละทำให้กัรบะลาอ์เป็นจุดเด่น ซึ่งไม่มีสถานที่ใดในโลกนี้จะเทียบเท่ากับดินแดนแห่งนี้ได้ แม้กระทั่งกะอฺบะฮฺ [2]

ในหนังสือ อัล-มะซารฺ ของ มุหัมมัด อัน-นุมาน ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในชื่อ อัช -ชัยคุล มุฟีด มีกล่าวในบทที่ว่าด้วย "ความประเสริฐของมัสยิดกูฟะฮฺ" จาก อบู ญะอฺฟัร อัล-บากิร กล่าวว่า "หากผู้คนรับรู้ถึงความประเสริฐของสิ่งที่มีอยู่ในมัสยิด กูฟะฮฺ แน่นอนเขาจะต้องเตรียมยานพาหนะพร้อมสำภาระจากสถานที่ที่ห่างไกล เ พื่อมายังมัสยิดกูฟะฮฺ แท้จริงการละหมาด ฟัรฎูในมัสยิด กูฟะฮฺ เทียบเท่ากับการทำ หัจญ์ และการละหมาดสุ นัตเทียบเท่า กับอุมเราะฮฺ" [3]

ในอ้างอิงเดิม ในบทที่ว่าด้วย "คำพูดเมื่อยืนอยู่ ณ ที่เกิดเหตุ " นั่นคือผู้มาเยือนหลุมฝังศพ หุเสน ต้องชี้ไปด้วยมือขวา และกล่าวดุอา อ์ที่ยาวเหยียด และส่วนหนึ่งของบทดุอา อ์ก็คือ "และฉันได้มาเยือนท่าน เพื่อใคร่วอนความมั่นคงในการอพยพมาสู่ท่าน และฉันมั่นใจอย่างเหนียวแน่นว่าองค์อภิบาลจะคลายความทุกข์ด้วยสิทธิของท่าน พระองค์จะส่งความ เมตตาเพราะมีท่าน พระองค์ทรงกำกับผืนแผ่นดินไม่ให้วินาศ ด้วยเหตุที่มีท่านอยู่ พระองค์ทรงตรึงภูเขาไว้ให้ยืนหยัดด้วยท่านอีกเช่นกัน แน่แท้ ฉันได้ขอไปยังพระองค์ ด้วยสิทธิแห่งท่าน เพื่อความลุล่วงในการงานทุกประการ และขอผ่อนโทษจากความผิดและบาปทั้งปวง [4]

ท่านผู้อ่านจงดูเถิด คนเหล่านี้ได้ตกลงไปในหลุมแห่งการตั้งภาคีเช่นไร พวกเขาได้ขอจากสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ และขอการอภัยโทษจากมนุษย์ ในขณะที่อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ﴾

ความว่า : และไม่มีผู้ใดอีกที่อภัยโทษได้ นอกเสียจากอัลลอฮฺ [อาล อิมรอน 3 : 135]

ขอความคุ้มครองจากอัลลอฮฺให้เรารอดพ้นจากชีริกด้วยเถิด อามีน

[1] ดู มะศอบีหฺ อัล-ญินาน โดย อับบาส อัล-กาชานีย์ หน้า 360

[2] ดู มะศอบีหฺ อัล-ญินาน โดย อับบาส อัล-กาชานีย์ หน้า 360

[3] ดู อัล-มะซารฺ โดย มุหัมมัด อัน-นุมาน หน้า 20

[4] ดู อัล-มะซารฺ หน้า 99

อะไรคือแนวความขัดแย้งระหว่างชีอะฮฺรอฟิเฎาะฮฺ และอะฮฺลิสสุนนะฮฺ ?

นิซอมุดดีน มุ หัมมัด อัล-อะอุซอมีย์ ในหนังสือ อัช-ชีอะฮฺ วะ อัล-มุตอะฮฺ ได้อธิบายว่า : แท้จริงความขัดแย้งระหว่างเราชาว สุนนะฮฺกับชีอะฮฺ ไม่ได้เป็นตั้งอยู่บนเพียงความขัดแย้งในเรื่องของ ฟิกฮฺที่เป็นประเด็นปลีกย่อยเท่านั้น เช่น เรื่องมุตอะฮฺ เป็นต้น ความจริงแล้วความขัดแย้งระหว่างพวกเรากับพวกเขา คือความขัดแย้งในเรื่องของรากฐาน ใช่ มันคือความขัดแย้งในเรื่องอะกีดะฮฺ หรือความเชื่อ ดังหัวข้อต่อไปนี้ :

1. รอฟิ เฎาะ ฮฺกล่าวว่า อัลกุรอานนั้นถูกแก้ และไม่ครบถ้วน แต่พวกเราเชื่อว่าอัลกุรอานเป็นดำรัสของอัลลอฮฺ ที่ครบถ้วน และเป็นไปไม่ได้ที่จะถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือกระทำการใดๆ ตราบจนถึงวันสุดท้ายของโลก เหตุเพราะอัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾

ความว่า : แท้จริงเราได้ประทานลงมาซึ่งอัลกุรอาน และแน่แท้เราจะพิทักษ์รักษามัน [อัล-หิจญ์รฺ 15 : 9]

2. รอฟิเฎาะฮฺกล่าวว่า บรรดา เศาะหาบะฮฺได้ตกเป็นมุรตัด หลังกา รเสียชีวิตของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม และได้ทรยศหลังจากนั้น นอกเสียจากบางคนเท่านั้น พวกเขากล่าวหาว่า บรรดาสาวกเหล่านี้ได้ทำลายอะมานะฮฺและศาสนา โดยเฉพาะ เคาะลีฟะฮฺทั้งสามท่าน อบู บักรฺ , อุมัร และอุ ษมาน ทั้งสามคนในความเชื่อของรอฟิเฎาะฮฺจึงเป็นผู้ที่ชั่วร้ายและหลอกลวงที่สุด

ในขณะที่พวกเรากล่ าวว่า สาวกของท่าน เราะสูล คือชนที่ดีที่สุดหลังจากบรรดานบี พวกเขาทั้งหมดล้วนเที่ยงธรรม และไม่มีเจตนาที่จะปั้นแต่งเรื่อง ราวแทนวจนะของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม พวกเขาล้วนซื่อสัตย์ในการเผยแพร่

3. รอฟิเฎาะฮฺกล่าวว่า บรรดาอิมามทั้งสิบสอง ล้วนเป็นผู้ที่ ปลอดบาปและความผิดโดยสิ้นเชิง พวกเขาเชื่อว่าบรรดาอิมามรู้ความลับต่างๆ ที่มองไม่เห็น ทุกอย่างที่ออกไปยังมลาอิ กะฮฺ นบีและเราะสูล ทุกอย่างที่เกิดขึ้นและทุกอย่างที่จะเกิดขึ้น ไม่มีสิงใดที่ปกปิดพวกเขาได้ อีกทั้งเชื่อว่าพวกเขารู้ภาษาทั้งหมดในโลก และโลกใบนี้เป็นของพวกเขานั่นเอง

ในขณะที่เรามีความเชื่อว่าพวกเขาเหล่านั้น ล้วนเป็นมนุษย์ที่ไม่แตกต่างแต่อย่างใด ในหมู่พวกเขามีที่เป็นฟุเกาะฮาอ์(ผู้รู้ในเรื่องบทบัญญัติศาสนา) มีที่เป็นอุละมาอ์ และมีที่เป็น เคาะลีฟะฮฺ และเราจะไม่กล่าวในสิ่งที่พวกเขาไม่ได้อ้างด้วยตัวพวกเขาเอง ซ้ำพวกเขาเองยังห้ามการดังกล่าว และห่างไกลจากการประพฤติเช่นนั้น [1]

*****

[1] ดู อารัมภบท ของ นิซอมุดดีน มุหัมมัด อัล-อะอุซอมีย์ จากหนังสือ อัช-ชีอะฮฺ วะ อัล-มุตอะฮฺ หน้าที่ 6

อะไรคือความเชื่อของรอฟิเฎาะฮฺเกี่ยวกับวันอาชูรออ์ (วันที่ 10 มุหัรร็อม) และมันสำคัญเช่นไร ?

พวกรอฟิเฎาะฮฺ จะจัดให้มีขบวนแห่ และการชุมนุม ตะโกนโหยหวนของพวกผู้หญิง มีการเดินขบวนบนถนนและลานกว้าง พวกเขาจะใส่ชุดดำ เพื่ออ้างว่ารำลึกถึงการตายชะฮีดของท่าน หุเสน เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ในช่วงสิบวันแรกของเดือน มุหัรร็อมทุกๆ ปี ด้วยความเชื่อว่านั่นคือการปฏิบัติตนที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาจะตบตีใบหน้าของตัวเอง ทั้งทุบตีร่างกายและฉีกเสื้อผ้าจนขาดวิ่น รวมทั้งร้องไห้และตะโกนว่า "โอ้ หุเสน โอ้ หุเสน" โดยเฉพาะในวันที่สิบ เดือนมุหัรร็อม นอกจากนี้ ยังมีการใช้โซ่และดาบ เฆี่ยนและฟันตัวพวกเขาเอง ดั งที่มีให้เห็นในประเทศที่มีรอฟิเฎาะฮฺ เช่น อิหร่าน เป็นต้น

พวกผู้นำจะปลุกผู้คนให้กระทำการเช่นนั้น มันได้กลายเป็นสิ่งที่งม งาย และทำให้คนอื่นเยาะเย้ย มุ หัมมัด หะซัน อาล กาชิฟ อัล-ฆิฏอ ซึ่งผู้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้รู้ของพวกเขาได้ ถูกถามถึงการตบตีและโบยตัวเองของ ชีอะฮฺ รอฟิเฎาะฮฺ เขาตอบว่า : แท้จริงมันคือการแสดงความยิ่งใหญ่ของหลักบัญญัติแห่งอัลลอฮฺ ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า

﴿وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾

ความว่า : และผู้ใดที่ให้เกียรติแก่หลักจำอันเป็นเครื่องหมายแห่งบัญญัติของอัลลอฮฺ แน่นอนสิ่งนั้นต้องเป็นความยำเกรงที่ออกมาจิตใจ [อัล-หัจญ์ 22 : 32] [1]

*****

[1] พวกชีอะฮจะจัดเช่นนี้ทุกๆ ปี ในขณะที่มี หะดีษของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิวะสัลลัม ว่า ท่านได้ห้ามการตบตีใบหน้าและฉีกเสื้อผ้า (รายงานโดย มุสลิม 103) แต่พวกรอฟิเฎาะฮฺได้ทิ้งขว้างคำสอนนี้ เพราะพวกเขาคือชนที่ปั้นแต่งหะดีษได้เก่งที่สุด

อะไรคือความเชื่อของรอฟิเฎาะฮฺเกี่ยวกับการบัยอะฮฺ(การให้ปฏิญาณต่อเคาะลีฟะฮฺ) ?

รอฟิเฎาะฮฺมองว่าการปกครองนอกเหนือจากอิมามทั้งสิบสองนั้นล้วนเป็นสิ่งที่ผิด ใน อัล-กาฟี บิชัรฮิ อัล-มาซินดะรอนีย์ และ อัล-ฆีบะฮฺ โดย อัน-นุมานีย์ จาก อบู ญะอฺฟัร ได้กล่าวว่า : ธงที่ถูกชูขึ้นก่อนการกำเนิดอิมามผู้ยืนหยัด(อิมามมะฮฺดีย์ของรอฟิเฎาะฮฺ) เจ้าของมันย่อมต้องเป็นจอมซาตาน [1]

เป็นสิ่งต้องห้ามที่จะเชื่อฟังผู้นำที่ไม่ได้มาจากการกำหนดของอัลลอฮฺ นอกเสียจากโดยการเสแสร้ง (ตะกียะฮฺ) พวกเขาเรียกบรรดาผู้นำและ เคาะลีฟะฮฺ ของมุสลิมทั่วไปว่าเป็น ผู้นำที่อยุติธรรม ไม่ซื่อสัตย์ ไม่เหมาะสม และอื่นๆ ที่มีความหมายเช่นนี้ โดยเฉพาะ อบู บักรฺ อุมัรและอุษมาน ยกเว้นบรรดาอิมามของพวกเขาเท่านั้น

อัล-มัจญ์ลิสซีย์ เจ้าของ บิหารฺ อัล-อันวารฺ ซึ่งเขาเป็นหนึ่งที่ทำให้ชีอะฮฺหลงทาง ได้กล่าวถึงเคาะลีฟะฮฺทั้งสามว่า : พวกเขาไม่ได้เป็นสิ่งใดเลยนอกเสียจากผู้ที่แย่งชิง โหดร้าย และกบฏต่อศาสนา ขออัลลอฮฺ สาปแช่งพวกเขา และบรรดาผู้ที่ติดตามพวกเขาทั้งหมดที่ทำร้ายอะฮฺลุลบัยตฺ ทั้งคนรุ่นก่อนและรุ่นหลัง [2]

นี่คือคำพูดของผู้นำชั้นแนวหน้าคนหนึ่งของชีอะ ฮฺ ผู้เป็นเจ้าของหนังสือที่พวกเขายกย่องเชื่อถือเป็นที่หนึ่ง เป็นคำพูดที่กล่าวหาเหล่าเศาะหาบะฮฺ ชนรุ่นที่ประเสริฐที่สุดหลังจากนบี

ด้วยพื้นฐานเช่นนี้ พวกเขาจึงมองว่า ทุกคนที่ให้การสนับสนุน เคาะลีฟะฮฺ ทั้งหมดล้วนเป็นผู้ร้ายด้วยกันทั้งนั้น อัล-กุลัยนีย์ ได้รายงานจาก อุมัร บิน หันเซาะละฮฺ ว่า : ฉันได้ถาม อบู อับดิลลาฮฺ ถึงชายสองคนที่มีเรื่องขัดแย้งในเรื่องหนี้หรือการแบ่งทรัพย์ว่าสามารถที่จะนำเรื่องไปฟ้องผู้ปกครองหรือตุลาการ (ที่เป็นสุนนีย์) ได้หรือไม่ ? ท่านตอบว่า : ผู้ใดที่ยอมรับการพิพากษ าจากพวกเขา ไม่ว่าจะถูกหรือผิด นั่นแสดงว่าเขาได้ยอมรับพวกซาตาน และสิ่งใดที่ถูกตัดสินให้แก่ผู้ใด ผู้นั้นได้เอามันด้วยอธรรม ถึงแม้มันจะเป็นของเขาโดยถูกต้อง เพราะเขาได้เอามันมาด้วยการตัดสินของพวกอธรรม [3]

โคมัยนี ได้ให้ข้อสังเกตแก่รายงานนี้ว่า : ท่านอิมามเองได้ห้ามการเรื่องไปให้ผู้นำและตุลาการของพวกเขา (หมายถึงพวกสุนนะฮฺ)พิพากษา และถือว่าการกระทำเช่นนั้น เป็นการเข้าไปหาและยอมรับพวกฏอฆูต(ซาตานหรืออธรรม) [4]

ในหนังสือ อัต- ตะกียะห์ ฟี ฟิกฮฺ อะฮฺลิสสุนนะฮฺ บทที่เก้า เรื่องการ เสแสร้งในการทำญิฮาด ว่าด้วย การยอมรับความกรุณาแห่งโองการของอัลลอฮฺ คำกล่าวของเชค มุสลิม อัด- ดาวะรีย์ ถึงการทำงานกับ ผู้นำที่เป็นผู้ร้าย เขาหมายถึงผู้นำชาวที่เป็นชาวสุนนีย์ ด้วยคำกล่าวว่า “แท้จริงการทำงานกับบรรดาสุลต่าน(ผู้นำ)แบ่งออกเป็นสามประเภท :

---

[1] ดู อัล-กาฟี บิชัรฮิ อัล-มาซินดะรอนีย์ 12/371 และ บิหารฺ อัล-อันวารฺ 25/113

[2] ดู บิหารฺ อัล-อันวารฺ เล่มที่ 4 หน้า 385

[3] ดู อัล-กาฟี โดย อัล-กุลัยนีย์ (1/67) , อัต-ตะห์ซีบ (6/301) , มันลา ยะห์ฎุรุฮุ อัล-ฟะกีฮฺ (3/5)

[4] ดู อัล-หุกูมะฮฺ อัล-อิสลามียะฮฺ โดย โคมัยนี หน้า 74

ประเภทแรก คือ ตั้งใจเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน ของ มุอ์มิน [1] และเพื่อเป็นการช่วยเหลือ ที่เป็นผลประโยชน์ต่อมุอ์มินด้วยกัน นี้เป็นประเภทที่ชื่นชอบ ซึ่งเป็นเรื่องที่สนับสนุนให้ทำงาน

ประเภทที่สอง คือ ทำงานเพื่อเป็นค่าครองชีพ และชีวิตส่วนตัวที่ดีขึ้น ประเภทนี้อนุญาตให้กระทำได้ แต่เป็นเรื่องน่ารังเกียจ หากจะให้ดี ก็ทำเพื่ อพี่น้อง มุอ์มิน เป็นการช่วยเหลือความยากลำบากของพวกเขา และการกระทำเช่นนี้จะเป็นการลบล้างบาปสำหรับเขา

ประเภทสุดท้าย คือ การทำงานเพราะความจำเป็น เพื่อเป็นค่าอาหารและเครื่องดื่ ม ประเภทนี้ อนุญาตให้กระทำได้และมิใช่เป็นเรื่องที่รังเกียจ [2]

พี่น้องมุสลิม ดูสิครับว่า พวกชีอะฮฺถือว่าชาวสุนนีย์เป็นพวกที่อธรรมได้เช่นไร ?? และพวกชีอะฮฺอนุญาติให้ทำงานกับผู้ปกครองที่เป็นชาวสุนนีย์ ด้วยเงื่อนไขหลายอย่าง ที่สำคัญที่สุดคือ เพื่อเป็นผลประโยชน์ต่อชาว ชีอะฮฺโดยรวม ดังนั้นการกระทำนั้นก็จะเป็นที่อนุญาต นี่เป็นที่รู้ๆ กันในบรรดาชาว ชีอะฮฺ และชีอะฮฺรอฟิเฎาะฮฺ พวกเขาจะให้การนับถือต่อผู้นำของพวกเขาเท่านั้น เช่นเดียวกับ ที่พวกเขาจะไม่ทำงานที่ใดที่หนึ่ง นอกเสียจากพวกเขาจะได้ครอบครองที่นั้น และพวกเขาจะพยายามอย่างสุดความสามารถเพื่อให้ชาวสุนนีย์ออกห่างจากกิจการนั้นๆ เพื่อพวกเขาจะได้ครอบครองทุกสิ่งทุกอย่าง !!

ขอพระองค์ทรงให้มุสลิมห่างไกลจากความเลวร้ายของชีอะฮฺ

*****

[1] มุอฺมินในที่นี้ หมายถึง พวกชีอะฮฺ ซึ่งพวกชีอะฮฺรอฟิเฎาะฮฺจะเรียกพวกเขาเองว่า มุอฺมิน

[2] ดู กีตาบ อัตตะกียะห์ เรื่อง ฟิกฮฺ อะห์ลิลบัยต์ ตักรีร ลิ อับหาษ สะมาหะฮฺ อายะติลลาฮฺ โดย เชค มุสลิม อัดดาวะรีย์ เล่ม 2 หน้า 153

ความพยายามที่จะรวมความคิดของอะฮฺลิสสุนนะฮฺและความคิดของรอฟิเฎาะฮฺให้เข้ากันทำได้หรือไม่ ?

ข้าพเจ้าขอนำคำพูดของ ท่าน ดร .นาศิร อัล-เกาะฟารีย์ ใน หัวข้อที่เจ็ด จาก หนังสือของท่าน มัสอะละฮฺ อัต-ตักรีบ เพื่อให้ความกระจ่างแก่พวกเราในเรื่องนี้ ซึ่งท่านได้กล่าวว่า :

เราจะเข้ากันได้เช่นไรกัน กับผู้ที่กล่าวหาคัมภีร์ของอัลลอฮฺ และให้การอธิบายในทางที่ไม่ถูกต้อง อีกทั้งยังกล่าวอ้างว่ามีคัมภีร์อื่นนอกจากอัลกรุอานถูกประทานลงมายังบรรดาอิมามของ พวกเขา[1] มองว่าบรรดาอิมามนั้นเป็นนบี อิมามก็คือนบีหรือดีกว่า และ ให้การอธิบายอิบา ดะฮฺต่ออัลลอฮฺ ที่ศาสนาทูตได้รับการประทานด้วยความหมายที่เบี่ยงเบน โดยอ้างว่า อิบา ดะฮฺก็คือการเชื่อฟังอิมาม ส่วนการตั้งภาคีก็คือการเชื่อฟังผู้อื่นนอกจากอิมาม พวกเขากล่าวว่าสาวกของท่านนบีตกศาสนา นอกเสียจากสาม หรือสี่ หรื อเจ็ดคน ตามความขัดแย้งของพวกเขา คนเหล่านี้ที่แยกห่างออกจากกลุ่มชนมุสลิมด้วยความเชื่อในเรื่องอิมา มะฮฺ, อัล-อิศมะฮฺ(การปลอดบาป), ตะกียะฮฺ(การเสแสร้ง), ร็อจญ์อะฮฺ(การฟื้นอีกครั้ง), อัล-ฆ็อยบะฮฺ(การหายตัว), อัล-บะดาอ์(ความไม่รู้ก่อนที่จะรู้) [2]

*****

[1] ในส่วนท้ายของหนังสือที่ท่านอ่านอยู่นี้ เราจะหยิบเอาสูเราะฮฺหนึ่งที่รอฟิเฎาะฮฺอ้างว่าถูกลบไปจากอัลกุรอาน นั่นคือ สูเราะฮฺ อัล-วิลายะฮฺ ซึ่งเราได้เอามันมาจากหนังสือ ฟัศลุ อัล-คิฏอบ ของ อัน-นูรี อัฏ-ฏ็อบรอซีย์ และนี่คือการปฏิเสธดำรัสของอัลลอฮฺ ที่ทรงประกาศว่า ได้พิทักษ์อัลกุรอานจากการปลอมแปลงแก้ไข ซึ่งพระองค์ได้ตรัสว่า

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾

ความว่า : แท้จริงเราได้ประทานลงมาซึ่งอัลกุรอาน และแน่แท้เราจะพิทักษ์รักษามัน [อัล-หิจญ์รฺ 15 : 9]
ทีนี้เรายังคลางแคลงอะไรอีกว่า คนที่มีความเชื่อดังกล่าวจะไม่ใช่ผู้ปฏิเสธศรัทธา ?

[2] ดู มัสอะละฮฺ อัต-ตักรีบ โดย ดร.นาศิร อัล-เกาะฟารีย์ (2/302)

อุละมาอ์รุ่นก่อนและรุ่นหลังมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับรอฟิเฎาะฮฺ ?

อิบนุ ตัยมียะฮฺได้กล่าวว่า : เหล่าผู้รู้เกี่ยวกับสายรายงาน ได้มีความเห็นพ้องกันว่า พวกรอฟิ เฎาะฮฺเป็นพวกที่โป้ปดที่สุด นิสัยโกหกในพวกเขามีมาตั้งแต่นมนาน ดังนั้นบรรดาผู้นำในอิสลามจึงยกให้พวกเขาเป็นพวกที่โกหกมากที่สุด

อัชฮับ บิน อับดุลอะซีซ ได้กล่าวว่า : มีคนถาม อิมาม มาลิก เกี่ยวกับรอฟิ เฎาะฮฺ ท่านตอบว่า : จงอย่าพูดกับพวกเขา อย่าได้รายงานจากพวกเขา เพราะพวกเขาพูดปด ท่านยังกล่าวว่า : ผู้ที่ด่าทอเหล่า เศาะหาบะฮฺ ของท่านเราะสูล ไม่มีชื่อหรือฐานะของเขาในอิสลาม

ในดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾

ความว่า : มุหัมหมัดนั้นคือ เราะสูล ของอัลลอฮฺ และบรรดาผู้ที่เคียงบ่าเคียงไหล่ท่าน ล้วนเข้มแข็งห้าวหาญต่อพวกปฏิเสธ เป็นผู้ที่ ปรานีระหว่างพวกเขา เจ้าจะเห็นพวกเขาเป็นผู้ที่ชอบก้มกราบ เพื่อแสวงหา ความประเสริฐจากอัลลอฮฺ และความพอพระ ทัยจากพระองค์ สัญลักษณ์แห่งการสุ ญูดจะเห็นได้บนใบหน้าของพวกเขา นั่นคืออุปมาของพวกเขาในคัมภีร์เตารอต ส่วนอุปมาของพวกเขาในคัมภีร์อินญีลนั้น พวกเขาประหนึ่งเป็นเมล็ดพืชที่แตกกิ่งก้านออกมาได้งอกงาม จนเติบโตแข็ งแรง และทรงตัวอยู่ บนลำต้น ซึ่ง นำความปลื้มปิติมาให้แก่ผู้หว่าน เพื่อที่จะสร้างความเคียดแค้นในหมู่ผู้ปฏิเสธการศรัทธา [อัล-ฟัตหฺ 48 : 29]

อิบนุ กะษีร ได้ให้การอธิบายโองการนี้ว่า : จากโองการนี้ อิมาม มาลิก ในสายรายง านหนึ่ง ได้มีความเห็นว่า พวกรอฟิ เฎาะ ฮฺที่ชิงชังบรรดา เศาะหาบ ะฮฺนั้นก็คือพวกปฏิเสธที่ตกศาสนา เพราะพวกเขาเคียดแค้น เศาะหาบะฮฺ และผู้ใดที่โกรธแค้นเศาะหาบะฮฺ คนผู้นั้นก็คือกาฟิรตามโองการนี้

อัล-กุรฏุบีย์ กล่าวว่า : อิมาม มาลิก มีความคิดเห็นที่ดีและถูกต้องในการอ ธิบายโองการนี้ ผู้ใดที่บั่นทอนเศาะหาบะฮฺท่านใด หรือกล่าวหาพวกท่านในการรายงานและการเผยแพร่ แน่นอนคนผู้นั้นย่อมต้องเป็นผู้ที่ต่อสู้กับองค์อภิบาลแห่งสากลจักรวาล และไม่ยอมรับบัญญัติของชนมุสลิม [1]

---

[1] ดู อุศูล มัซฮับ อัชชีอะฮฺ อัล-อิมามียะฮฺ อัล-อิษนัย อะชะรียะฮฺ โดย ดร.นาศิร อัล-เกาะฟารีย์ (3/1250)

อบู หาติม ได้กล่าวว่า : หัรมะละฮฺ ได้เล่าให้เราฟังว่า : ฉันได้ฟัง อิมาม ชาฟิอี ย์ กล่าวว่า : ฉันไม่เคยพบผู้ใดที่ประจักษ์ในการโป้ปดมากกว่ารอฟิเฎาะฮฺ

มุอัมมัล บิน อะฮาบ กล่าวว่า : ฉันได้ฟัง ยาซีด บิน ฮารูน กล่าวว่า : สามารถที่จะบันทึกจากผู้ที่ทำบิดอะฮฺได้ทุกคน ถ้าเขาไม่ใช่ผู้ที่เชิญชวนสู่การเป็นรอฟิเฎาะฮฺ เพราะคนพวกนี้โกหก

มุหัมมัด บิน สะอีด อัล-อัศบะฮานีย์ ได้เล่าว่า : ฉันได้ฟัง ชะรีก บิน อับดุลลอฮฺ (ผู้เป็นผู้พิพากษาแห่งกูฟะฮฺ) กล่าวว่า : จงรับความรู้จากทุกคนที่ท่านเจอยกเว้นรอฟิเฎาะฮฺ เพราะพวกเขาปั้นแต่งหะดีษ และถือว่านั่นเป็นศาสนา

มุอาวิยะฮฺ ได้เล่าว่า : ฉันได้ฟัง อัล-อะอฺมัช กล่าวว่า : ผู้คนมากมายที่ฉันได้พบ ไม่ได้เรียกพวกเขาด้วยชื่อใดเลยนอกจากด้วยชื่อ จอมโกหก คนที่ท่านหมายถึงก็คือ พรรคพวกของอัล-มุฆีเราะฮฺ บิน สะอีด ผู้เป็นรอฟิเฎาะฮฺ ดังที่อัซ-ซะฮะบีย์ ได้กล่าวไว้ [1]

อิบนุ ตัยมียะฮฺได้ให้ข้อสังเกตต่อคำพูดเหล่านี้ว่า : ส่วนรอฟิเฎาะฮฺนั้น ต้นตอของมันมาจากการต่อต้านความจริง หันเห และจงใจ การโกหกเป็นสิ่งที่มีอยู่มากในพวกเขา พวกเขาเองยอมรับในสิ่งนี้ ด้วยการกล่าวว่า การเสแสร้งคือศาสนาของพวกเรา นั่นคือการที่ผู้ใดผู้หนึ่งพูดในสิ่งที่ขัดกับความในใจ และนี่คือการโป้ปดและสับปลับ (นิฟาก) พวกเขาจึงเป็นเหมือนคำเปรยที่ว่า : มันใส่พิษให้ฉัน จนค่อยๆ แผ่ทั่ว [2]

อัลดุลลอฮฺ บิน อะห์มัด บิน หัมบัล ได้เล่าว่า : ฉันได้ถามบิดาของฉันถึงพวกรอฟิเฎาะฮฺ ท่านตอบว่า : พวกเขาคือพวกที่ด่าทอ และสาปแช่งอบู บักรฺ และอุมัร ท่านยังถูกถามถึง อบู บักรฺ และอุมัรด้วย ท่านตอบว่า : จงกล่าวดุอาอ์และขอความเมตตาให้กับทั้งสอง และจงห่างไกลจากพวกที่เกลียดชังคนทั้งสอง [3]

อัล-ค็อลลาล ได้รายงานจาก อบู บักรฺ อัล-มัรวาซีย์ ว่าท่านได้ถาม อบู อับดิลลาฮฺ (หมายถึง อิมามอะห์มัด) ถึงผู้ที่ด่าทอ อบู บักรฺ, อุมัร และอาอิชะฮฺ ท่านตอบว่า : ฉันไม่เห็นว่าเขาเป็นมุสลิม [4]

จาก อัล-ค็อลลาล อีกเช่นกัน เล่าว่า ฮัรบฺ บิน อิสมาอีล อัล-กัรมานีย์ ได้เล่าให้ฉันฟังจาก มูซา บิน ฮารูน บิน ซิยาด ว่า : ฉันได้เห็นชายคนหนึ่งถาม อัล-ฟิรยาบีย์ ถึงผู้ที่ด่าทอ อบู บักรฺ ท่านตอบว่า : เขาเป็นกาฟิรฺ คนผู้นั้นถามต่อว่า : เราละหมาดศพเขาได้ไหม ? ท่านตอบว่า : ไม่ได้ [5]

ครั้งหนึ่ง อิบนุ หัซมฺ ได้โต้เถียงกับชาวคริสต์ คนผู้นั้นได้นำหนังสือของพวกรอฟิเฎาะฮฺมาโต้แย้งท่าน ท่านกล่าวว่า : แท้จริงรอฟิเฎาะฮฺไม่ใช่มุสลิม คำพูดของพวกเขาไม่ใช่หลักฐานที่อ้างอิงได้ แต่พวกเขาคือคนพวกหนึ่งที่เกิดขึ้นหลังการเสียชีวิตของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม ถึง 25 ปี การเริ่มต้นของพวกเขาก็คือ ตอบรับคำ

[1] ดู มินฮาจ อัส-สุนนะฮฺ ของ อิบนุ ตัยมียะฮฺ (1/59-60)

[2] ดู มินฮาจ อัส-สุนนะฮฺ ของ อิบนุ ตัยมียะฮฺ (1/68)

[3] ดู อัล-มะสาอิล วัรรอสาอิล อัล-มัรวียะห์ อัน อัล-อิมาม อะห์มัด โดย อับดุลลอฮฺ บิน อะห์มัด บิน หัมบัล (2/357)

[4] ดู อัส-สุนนะฮฺ ของ อัล-ค็อลลาล (3/493) และนี่เป็นคำพูดที่ชัดแจ้งจาก อิมาม อะห์มัด ว่ารอฟิเฎาะฮฺเป็นกาฟิรฺ

[5] หนังสือเล่มเดียวกัน (3/499)

เชิญชวนของผู้ที่ต้องการทำลายอิสลาม พวกเขาเป็นชนที่เหมือนยิวและคริสต์ ในการบอกปัดและปฏิเสธการศรัทธา [1]

อบู ซุรอะฮฺ อัร-รอซีย์ ได้กล่าวว่า : ถ้าเมื่อใดท่านเห็นใครบั่นทอนเกียรติของเศาะหาบะฮฺผู้ใดผู้หนึ่ง จงรับรู้เถิดว่า เขาผู้นั้นคือผู้ที่หันเหและปฏิเสธความถูกต้องยิ่งนัก

มีคำถามมาถึง องค์กรเพื่อการออกฟัตวาแห่งอาณาจักรซาอุดิอารเบีย ว่า ผู้ถามและพรรคพวกอาศัยอยู่บริเวณเขตแดนทางด้านเหนือที่ติดต่อกับอิรัก และมีคนกลุ่มหนึ่งซึ่งเรียกกันว่า ญะ อฺฟะรียะฮฺ มีบางคนที่กินสัตว์เชือดของพวกเขา และมีบางคนที่ไม่กิน คำถามก็คือ เราสามารถที่จะกินสัตว์เชือดของพวกเขาได้หรือไม่ ทั้งๆ ที่เรารู้ว่าพวกเขากระทำการขอดุอา อ์จากท่านอะลี, หะสัน, หุเสน และบรรดาผู้นำของพวกเขา ทั้งเวลาทุกข์และสุข ? ทางองค์กรซึ่งนำโดย ท่าน เชค อับดุล อะซีซ บิน อับดุลลอฮฺ บิน บาซ, เชค อับดุลร็อซซาก อะฟีฟี, เชค อับดุลลอฮฺ บิน ฆุด็อยยาน และ เชค อัลดุลลอฮฺ บิน กออูด ได้ให้คำตอบว่า : การสรรเสริญเป็นสิทธิแห่งอัลลอฮฺ และขอเศาะละวาตรวมทั้งสลามแก่ท่านเราะสูล บรรดาครอบครัว และเศาะหาบะฮฺของท่าน คำตอบก็คือ ถ้าการ ดังกล่าวเป็นเช่นนั้นจริง พวกเขาต้องเป็นผู้ตั้งภาคี และตกศาสนา –ขออัลลอฮฺทรงคุ้มครองเรา- เราไม่สามารถที่จะกินสัตว์เชือดของพวกเขาได้ เพราะมันเป็นซากสัตว์ ถึงแม้พวกเขาจะกล่าวนามของอัลลอฮฺก็ตาม [2]

ได้มีคำถามถึงเชค อับดุลลอฮฺ บิน อัล-ญิบรีน ว่า : ในเมืองของเรามีชายผู้หนึ่งเป็นรอฟิเฎาะฮฺทำงานเป็นนักเชือดสัตว์ และมีชาว สุนนีย์ที่นำสัตว์ไปเชือดกับเขา อีกทั้งมีร้านอาหารอีกหลายร้านที่รับเนื้อมาจากเขา และยังมีรอฟิเฎาะฮฺอีกหลายคนที่ยึดอาชีพนี้เหมือนเขาคนนั้น คำถามก็คือ เราควรจะทำอย่างไร และสัตว์เชือดขอ งเขาเป็นที่หะลาลหรือหะรอม ? ขออัลลอฮฺทรงประทานเตาฟิก

ท่านตอบว่า : การเชือดและสัตว์เชือดของรอฟิ เฎาะฮฺไม่เป็นที่หะลาล เพราะรอฟิ เฎาะฮฺ ส่วนใหญ่เป็นมุชริก (ผู้ตั้งภาคี) ด้วยการขอดุอาอ์จากอะลี บิน อบี ฏอลิบ ทั้งยามทุกข์และสุข แม้กระทั่ง ในทุ่ง อะรอฟะฮฺ ในเฏาะวาฟ และเดิน สะแอระหว่าง เศาะฟาและมั รวะฮฺ อีกทั้งยังขอจากลูกๆ ของท่าน และบรรดาอิมามของพวกเขาเหมือนที่เราเคยได้ยินบ่อยครั้ง ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นการตั้งภาคีที่ใหญ่หลวงและเป็นการตกมุ รตัด ออกจากศาสนาอิสลาม ซึ่งสมควรแก่โทษประหารเพราะเหตุดังกล่าว

เช่นเดียวกับที่พวกเขามีความเชื่อเลยเถิดต่อท่าน อะลี และให้คุณลักษณะที่ไม่ควรให้นอกจากกับองค์อัลลอฮฺเท่านั้น ดังที่เราเห็นในวันอะเราะฟะฮฺ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงเป็ นพวกที่ตกศาสนา เพราะได้ถือว่า อะลี เป็นผู้อภิบาลและผู้สร้าง ที่มีสิทธิในจักรวาล รู้ความลับทั้งหมด มีสิทธิในสิ่งดีและสิ่งชั่วร้าย

อีกทั้งพวกเขายังกล่าวหาในความบริสุทธิ์ของอัลกุรอาน กล่าวหาว่า เศาะหาบะฮฺได้ปั้นแต่งแก้ไขมัน และยังลบหลายสิ่งหลายอย่างที่เกี่ยวกับอะฮฺลุลบัยตฺและศัตรูของพวกเขาทิ้ง พวกเขาจึงไม่ติดตาม เศาะหาบะฮฺ และไม่ถือว่าเป็นหลักฐานในการยึดมั่น

พวกเขายังกล่าวหาบรรดา เศาะหาบะฮฺชั้นผู้ใหญ่ เช่น เคาะลีฟะฮฺทั้งสาม และผู้ที่ได้รับการประกันสวรรค์ทั้งสิบคนที่เหลือ รวมทั้งอุมมะฮาตุลมุมิ นีน(บรรดาภริยาของท่าน เราะสูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะ สัลลัม) เศาะ

---

[1] ดู อัล-ฟัศลุ ฟี อัล-มิลัล วะ อัน-นิหัล โดย อิบนุ หัซมฺ (2/78)

[2] หนังสือรวมฟัตวาของ องค์กรเพื่อการออกฟัตวา เล่ม 2 หน้า 264

หาบะฮฺผู้มีชื่อ เช่น อะนัส, ญาบิร, อบู ฮุร็อยเราะฮฺ โดยที่พวกเขาไม่รับการรายงานจากคนเหล่านี้ เพราะพวกเขาถือว่าทั้งหมดเป็น กาฟิรฺ พวกเขาไม่รับ หะดีษที่รายงาน โดยอัล-บุคอรีย์และมุสลิมซึ่งเป็น หะดีษเศาะฮีฮฺ นอกเสียจากรายงานที่มา จากอะฮฺลุลบัยตฺ พวกเขายึดกับ หะดีษที่ถูกปั้นแต่งขึ้น หรือไม่มีหลักฐานในคำพูดของพวกเขา แต่ในขณะเดียวกัน พวกเขาก็โกหกและกล่าวด้วยคำพูดในสิ่งที่ขัด กับความในใจ พวกเขาซ่อนสิ่งที่พวกเขาไม่เปิดเผย พวกเขาใช้กฎว่า ใครไม่เสแสร้งก็ไม่มีศาสนาสำหรับเขา ดังนั้นอย่าได้ยอมรับการอ้างว่าเป็นพี่น้อง หรือความรักใคร่จากพวกเขา เพราะการสับปลับเป็นความเชื่อของพวกเขา ขออัลลอฮฺ ทรงปกป้องจากชั่วร้ายของพวกเขา ขออัลลอฮฺทรงประทานเศาะละวาตและสลามแก่ท่านเราะสูล บรรดาครอบครัว และเศาะหาบะฮฺของท่าน [1]

*****

[1] เป็นคำตอบที่ท่านตอบเมื่อครั้งที่ถูกถามเรื่องรอฟิเฎาะฮฺในปี ฮ.ศ.1414 สิ่งที่อยากทำความเข้าใจก็คือ มิ ใช่ท่านเชคผู้เดียวที่เห็นว่ารอฟิเฎาะฮฺเป็นกาฟิร บรรดาผู้นำศาสนาทั้งรุ่นก่อนและหลัง ต่างมีความเห็นเดียวกันทุกคน ด้วยเหตุที่ว่าหลักฐานและความถูกต้องอันชัดแจ้งได้มาถึงแก่พวกรอฟิเฎาะฮฺแล้ว และพวกเขาก็ไม่ใช่ผู้คนที่ไม่รู้ความจริงนั้น

สูเราะฮฺ อัล-วิลายะฮฺ ตามความเชื่อของรอฟิเฎาะฮฺ

นำมาจากหนังสือ **ฟัศลุ อัล-คิฏอบ**

โอ้ บรรดาผู้ศรัทธา จงศรัทธาต่อสองรัศมีที่เราได้ประทานลงมา ซึ่งทั้งสองได้อ่านโองการของเรา แก่พวกเจ้า ทั้งยังได้เตือนพวกเจ้าถึงการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่ * รัศมีสองประกาย อันหนึ่งมาจากอีกอันหนึ่ง และข้าเป็นผู้ที่รับฟังและรับรู้ยิ่ง * แท้จริงผู้ที่ปฏิบัติตามศาสดาในโองการ พวกเขาจะได้รับสวรรค์ที่เต็มด้วยความสุข * และผู้ที่ปฏิเสธหลังจากได้ศรัทธาแล้ว ด้ วยการทรยศต่อคำปฏิญาณ และสัญญาที่ได้ให้ไว้กับศาสดา พวกเขาจะถูกโยนลงไปในไฟแห่งการทรมาน * พวกเขาทำร้ายตัวพวกเขาเอง และขัดขืนผู้สืบทอดของศาสดา พวกเขาจึงถูกรดด้วยน้ำร้อนแห่งนรก * แท้จริงอัลลอฮฺ ผู้ทรงทำให้ชั้นฟ้าและแผ่นดินเจิดจรัสด้วยความประสงค์แห่งพระองค์ และท รงเลือกบรรดามลาอิ กะฮฺ และทรงสร้างในบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขาเหล่านั้นอยู่ในการสร้างของพระองค์ด้วยพระประสงค์ทั้งสิ้น ไม่มีพระเจ้านอกจากองค์ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่ง * แท้จริงคนรุ่นก่อนได้คิดร้ายต่อศาสดาของพวกเขา ดังนั้นอัลลอฮฺจึงทรงจัดการกับแผนร้ายของพวกเขา แท้จริงก ารจัดการของข้าย่อมหนักและเจ็บปวด * แท้จริงอัลลอฮฺ ได้ทำลาย อ๊าด และ ษะมูด ด้วยสิ่งที่พวกเขาก่อ และได้ทำให้เรื่องของพวกเขาเป็นบทเรียนแก่พวกเจ้า ไฉนเจ้าจึงไม่ทบทวน * เช่นเดียวกับ ฟิรเอาน์ ด้วยการที่ได้ก่อกรรมกับมูซาและฮารูน ข้าได้จมเขาและผู้ติดตามเขาทุกคน * เพื่อที่จะเป็นเครื่องหมายให้พวกเจ้า และแท้จริงพวกเจ้าส่วนใหญ่นั้นกลับประพฤติร้าย * แท้จริง อัลลอฮฺ จะทรงรวบรวมพวกเขา ในวันแห่งการรวม ดังนั้นพวกเขาจะไม่สามารถตอบได้เมื่อถูกสอบสวน * แท้จริงนรกนั้นคือที่พำนักของพวกเขา และอัลลอฮฺทรงรอบรู้และปรีชายิ่ง * โอ้ ผู้เป็นเราะสูล จงบอกคำเตือนของข้าเพื่อพวกเขาจะได้รู้ * พวกที่ออกห่างจากโองการและบัญญัติของข้า ย่อมขาดทุน * เช่นเดียวกันกับผู้ที่รักษาสัญญาของเจ้า เพราะฉันจะตอบแทนพวกเขาด้วยสวรรค์แห่งความสุข * แท้จริง อัลลอฮฺ เป็นผู้ที่ครอบครองการอภัยและการตอบแทนอันยิ่งใหญ่ * และแท้จริงอะลีนั้น เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ยำเกรง * และแท้จริงเราจะคืนสิทธิของเขาทั้งหมดในวันแห่งการตอบแทน * เราไม่ได้เผลอต่อสิ่งที่เขาถูกทำโดยไม่เป็นธรรม * และเราได้ให้เกียรติแก่เขาเหนือครอบครัวเจ้าทั้งหมด เพราะแท้จริงเขาและลูกหลานของเขาเป็นผู้ที่อดกลั้นยิ่ง * และแท้จริงศัตรูของพวกเขา เป็นผู้นำของพวกผู้ร้าย * จงกล่าวแก่บรรดาผู้ปฏิเสธหลังจากการศรัทธา พวกเจ้าได้ขวนขวายการประดับประดาแห่งชีวิตโลก และได้รีบใช้มันโดยลืมสิ่งที่อัลลอฮฺและเราะสูลได้สัญญากับพวกเจ้า และยังทำลายคำมั่นหลังจากที่พวกเจ้าได้ปฏิญาณแล้ว และแท้จริงเราได้ยกการเปรียบเทียบให้พวกเจ้าแล้ว เผื่อพวกเจ้าจะได้รับการชี้นำ * โอ้ ผู้เป็น เราะสูล แน่นอนเราได้ประทานแก่เจ้า ซึ่งโองการที่ชัดแจ้งของเราแล้ว ในนั้นมีว่าผู้ใดที่ตายด้วยการศรัทธาและมอบความภักดีให้เขาหลังจากเจ้าย่อมต้องเจิดจรัส * ดังนั้นจงห่างไกลจากพวกเข า เพราะพวกเขาเป็นผู้ที่หันเหออกห่าง * แท้จริงเราจะเรียกพวกเขา * ในวันที่ไม่มีสิ่งใดช่วยพวกเขาได้ และพวกเขาจะไม่ได้รับความเมตตา * แท้จริงสำหรับพวกเขานั้นคือนรกโลกันตร์ที่เป็นแหล่งพำนัก พวกเขาหนีจากมันไม่พ้น * ดังนั้นจงกล่าวตั สบีหฺด้วยนามขององค์อภิบาลของเจ้า และจงอยู่ในหมู่ผู้กราบ * และแท้จริงเราได้ส่งมูซาและฮารูนด้วยสิ่งที่มูซาได้มอบหมาย แต่พวกเขาไม่เชื่อฟังฮารูน * ดังนั้นคือการอดทนที่ดีเลิศ จากนั้นเราได้ทำให้พวกเขามีที่เป็นลิง และหมู และเราได้สาปแช่งพวกเขาจนถึง

วันที่พวกเขาฟื้น * ดังนั้น จงอดทนเ พราะพวกเขาจะ ได้เห็น * และ แท้จริงเราได้ประทานบัญญัติแก่เจ้า เหมือนบรรดาผู้ที่ผ่านมาในหมู่ เราะสูล * และเราได้กำหนดให้เจ้ามีผู้สืบทอด เผื่อพวกเขาจะได้รับ หวนกลับ * และผู้ใดที่หันเหจากคำสั่งของข้า ข้าจะกลับไปจัดการเขา ดังนั้นปล่อยพวกเขาให้เสพสุขกับการปฏิเสธเล็กน้อย และอย่า ได้ถามถึงพวกที่ไม่รักษาสัญญา * โอ้ ผู้เป็น เราะสูล แท้จริงเราได้กำหนดให้มีคำมั่นบนไหล่ของผู้ศรัทธา ดังนั้นจงเอามัน และจงอยู่ในบรรดาผู้ขอบคุณ * แท้จริงอะลีนั้นเป็นผู้ที่นอบน้อม ยามกลางคืนได้น้อมสุญูด หวั่นเกรง อาคิเราะฮฺ และปรารถนาในผลบุญแห่งพระเจ้า จงกล่าวเถิด เท่ากันหรือกับบรรดาผู้ที่อยุติธรรมทั้งๆ ที่พวกเขารู้ถึงการทรมานของข้า * เราจะผูกโซ่ตรวนที่คอของพวกเขา และพวกเขาจะเสียใจกับการกระทำนั้น * แท้จริงเราได้บอกข่าวดีแก่เจ้าด้วยลูกหลานที่ดีของเขา * และแท้จริงพวกเขาจะไม่ละเลยต่อคำสั่งของเรา * ดังนั้น เศาะ ละวาต และความเมตตาของข้าเป็นของพวกเขา ทั้งที่มีชีวิตและเสียชีวิต ในวันแห่งการฟื้น * ผู้ที่ก่อกรรมกับพวกเขาหลังจากเจ้า จะได้รับความโกรธของข้า พวกเขาเป็นพวกที่ชั่วช้าและขาดทุน * และผู้ที่เดินตามเส้นทางของพวกเขาจะได้รับความเมตตาของฉัน พวกเขาจะได้อยู่ในห้องหับด้วยควา มสันติ * และการสรรเสริญทั้งมวลเป็นสิทธิแห่งองค์อภิบาลสากลจักรวาล [1]

*****

[1] คัดมาจาก ฟัศลุ อัล-คิฏอบ เพื่อให้ผู้อ่านได้ดูถึงการที่พวกเขาปฏิเสธดำรัสของอัลลอฮฺที่ได้สัญญาว่าได้ปกป้องอัลกุรอานจากการแก้ไข และการปลอมแปลง

แผ่นกระดานของฟาติมะฮฺตามคำกล่าวอ้าง

นี่คือคัมภีร์จากองค์อัลลอฮฺ ผู้ทรงเกรียงไกรและปรีชายิ่งถึงมุ หัมหมัด ผู้เป็นนบีของพระองค์ เป็นรัศมีของพระองค์ เป็นทูต เป็นผ้าม่าน เป็นผู้ชี้ทาง ซึ่งนำลงมาโดยวิญญาณอันซื่อสัตย์ จากเบื้องบน ณ องค์อภิบาลแห่งสากลโลก โอ้มุหัมหมัด จงเชิดชูนามของข้า จงขอบคุณต่อคุณของข้า และอย่าได้ขัดต่อความดีของข้า แท้จริงข้าคืออัลลอฮฺ ไม่มีพระเจ้านอกจากข้า ผู้หักล้างเหล่าผู้อหังการ ผู้ช่วยเหลือคนที่ถูกทารุณ และผู้เป็น เจ้าหนี้แก่หนี้คุณทั้งหมด แท้จริงข้าคืออัลลอฮฺ ไม่มีพระเจ้านอกจากข้า ดังนั้นผู้ใดที่ปรารถนานอกเหนือจากความประเสริฐของข้า หรือเกรงต่อความยุติธรรมของผู้อื่นนอกเหนือจากข้า แน่นอนข้าต้องทรมานเขาด้วยการทรมานที่ข้าไม่เคยทรมานผู้ใดเลยในสากลโลก ดังนั้นจงมอบความภักดีต่อข้าเท่านั้น และจงพึ่งข้าเพียงผู้เดียว แท้จริงข้าจะไม่ส่งนบีผู้ใดผู้หนึ่งแล้วข้าก็ทำให้ช่วงเวลานั้นสมบูรณ์ จนชีวิตของเขาล่วงลับ นอกเสียจากข้าได้กำหนดผู้สืบทอดต่อจากเขา และแท้จริงข้าได้มอบความประเสริฐให้แก่เจ้าเหนือบรรดานบีทั้งหมด และได้ให้ความประเสริฐแ ก่ผู้สืบทอดของเจ้าเหนือผู้สืบทอดทั้งหมด และข้าได้ให้เกียรติเจ้าด้วยราชสีห์ผู้เป็นหลานของเจ้าสองคน คือ หะสัน และหุเสน และข้าได้ทำให้หะสันเป็นคลังแห่งความรู้ของข้า หลังจากบิดาของเขา และได้ทำให้ หุเสนเป็นคลังแห่งโองการของข้า และได้มอบเกียรติแห่งการพลีชีพ และบั้ นปลายแห่งความสุข เขาจึงเป็นชะฮีดที่เลิศที่สุด และสูงศักดิ์ที่สุดในหมู่ผู้พลีชีพ ข้าได้กำหนดให้วาจาอันสมบูรณ์อยู่กับเขา รวมทั้งหลักฐานอันแน่นหนักอีกเช่นเดียวกัน ด้วยลูกหลานของเขา ข้าจะแทนบุญและคาดโทษ ผู้แรกคือ อะลี ผู้นำแห่งมวลผู้เคารพภักดี และเครื่องประดั บเหล่าวะลีย์ของข้าที่ผ่านๆ มา และบุตรของเขาผู้คล้ายกับปู่ของเขามุหัมมัด อัล-บากิร ซึ่งเป็นวิทยะแห่งข้าและคลังแห่งความปรีชาแห่งข้า ผู้ที่ไม่มั่นใจในญะอฺฟัร จะล้มละลายสิ้น ผู้ที่ต้านเขาก็เหมือนผู้ต่อต้านข้า เป็นคำมั่นสำหรับข้าที่ต้องให้เกียรติ ญะอฺฟัรและให้ความปลาบปลื้มแก่เขาด้วยบรรดาผู้ติดตาม ผู้ช่วยเหลือและผู้ใกล้ชิด ด้วยผู้ช่วยของเขา มูซา ฟิต นะฮฺอันมืดมิดจะถูกลบล้าง เพราะสายเชือกแห่งการกำหนดของข้ายังไม่ขาด และหลักฐานของข้าไม่ได้หาย และบรรดาผู้ใกล้ชิดของข้าได้ดื่มด้วยจอกที่เปี่ยมน้ำ ผู้ใดที่ขัดใครคนหนึ่งในหมู่ พวกเขา แน่แท้เขาได้ขัดการประทานของข้า และผู้ใดที่เปลี่ยนแปลงโองการหนึ่งในคัมภีร์ของข้า แน่แท้เขาได้กล่าวอ้างคำโกหกต่อข้า ความหายนะจงมีแด่ผู้ที่ปั้นแต่งและต่อต้านหลังช่วงสมัยของมูซา ผู้เป็นบ่าวที่ข้ารักและข้าเลือกให้อะลี ผู้เป็นวะลีย์ของข้า ผู้ช่วยข้า (...)[1] ข้าได้ทดสอบเขาให้เป็นผู้ที่มีพลังในการเป็นนบี คนที่สังหารเขาคือปีศาจผู้เย่อหยิ่ง เขาถูกฝัง ณ เมืองที่สร้างขึ้นโดยบ่าวผู้ภักดีใกล้ๆ กับผู้ที่ชั่วร้ายที่สุด เป็นคำมั่นของข้าที่ต้องสั่งเขาด้วยลูกของเขามุ หัมมัดผู้เป็นคนสืบทอดการปกครองและความรู้หลังจากเขา ดังนั้นเขาจึงเป็นคลังแห่งความรู้ของข้า เป็นแหล่งความลับของข้า เป็นสักขีพยานแก่ข้าต่อสรรพสิ่งทั้งหมด ไม่มีบ่าวผู้ใดที่ศรัทธาในเขา นอกเสียจากข้าต้องให้สวรรค์แก่เขาและให้ความช่วยเหลือครอบครัวของเขาเจ็ดสิบคนที่ต้องลงนรก และข้าจะมอบบั้ นปลายอันเป็นสุขแก่ลูกของเข า อะลี ผู้เป็นผู้ใกล้ชิดและผู้ช่วยเหลือข้า เป็นสักขีต่อสรรพสิ่งของข้า และเป็นผู้รักษาโองการของข้า ข้าจะให้กำเนิดจากเขาซึ่งผู้เผยแพร่ไปยัง

[1] จุดในวงเล็บเป็นคำที่ผู้เขียนไม่สามารถนำมาลงหนังสือได้เพราะไม่ชัดเจน

เส้นทางของข้า ผู้เป็นคลังแห่งความรู้ข้า ที่ดี และข้าจะทำให้สมบูรณ์ด้วยบุตรของเขา (...) [1] เป็นความเมตตาแก่สรรพสิ่งในสากลโ ลกที่สมบูรณ์ดั่งมูซา งดงามดั่งอีซา อดทนเช่นอัยยูบ ดังนั้นเหล่าผู้ใกล้ชิดข้าในสมัยของเขาจะนอบน้อม หัวของพวกเขาจะสยบด้วยความภักดี เช่นที่พวกเติ ร์กและอัล-ดัยลัมจะยอมสยบ ดังนั้นพวกเขาจะถูกสังหาร ถูกเผา และอยู่ในความกลัว และหวาดเกรง แผ่นดินจะนองด้วยเลือดของพวกเ ขา ความหายนะแผ่กระจายยังสตรีของพวกเขา นั่นคือวะลีย์ของข้าที่แท้จริง ด้วยพวกเขาข้าจะปัดเป่าฟิตนะฮฺที่มืดมิด ด้วยพวกเขาข้าจะคลายวิบัติ พันธนาการ และโซ่ตรวน พวกเขาเหล่านั้นจะได้รับการเศาะละวาต จากผู้ภิบาลพวกเขาและความเมตตาของพระองค์ พวกเขาคือผู้ที่ได้รับการชี้นำ

อับดุรเราะห์มาน บิน สาลิม กล่าวว่า : อบู บุซัยร์ ได้พูดว่า : ถ้าในชีวิตท่าน ท่านไม่ได้ฟังนอกจากคำพูดนี้ย่อมต้องพอเพียงแล้ว ดังนั้นจงรักษามันยกเว้นจากผู้เป็นเจ้าของมัน [2] *

*****

[1] จุดในวงเล็บเป็นคำที่ไม่ชัดอีกเช่นกัน

[2] ดู อัล-กาฟีย์ ของ อัล-กุลัยนีย์ (1/527) และอัล-วาฟี ของ อัล-ฟัยฎ์ อัล-กาชานี เล่มหนึ่ง (2/72) และอิกมาล อัด-ดีน ของ อิบนุบาบะวัยฮฺ อัล-กุมมีย์ หน้า 301-304 และอิอฺลาม อัล-วะรอ ของ อบู อะลี อัฏ-ฏ็อบรอซีย์ หน้า 152

* รอฟิเฎาะฮฺอ้างว่าแผ่นกระดานของฟาติมะฮฺ คือโองการที่ญิบรีลนำลงมาแก่ฟาติ มะฮฺหลังจากท่านนบีเสียชีวิต และอ ะลีได้นั่งฟังโองการเหล่านี้ (ดู อัล-กาฟีย์ เล่ม 1 หน้า 240-241) และนี่เป็นการปั้นแต่งและการโกหกที่ร้ายแรง เพราะวะห์ยูหรือการประทานโองการได้จบลงหลังจากที่ท่านนบีเสียชีวิต อย่างไรก็ตามพวกเขาถือว่าแผ่นกระดานนี้เป็นเหมือนอัลกุรอานในความเชื่อของชีอะฮฺ

ดุอาอ์สองเจว็ดแห่งเผ่ากุเรช

คนที่พวกเขาหมายถึงก็คือ ท่านอบู บักรฺ และอุมัร เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา [1]

ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮฺผู้ทรงเมตตาปรานียิ่งเสมอ ขอพระองค์เศาะละวาตต่อมุหัมมัดและครอบครัวของท่าน ขอพระองค์ทรงสาปแช่งสองเจว็ดแห่งเผ่ากุเรช ผู้เป็นพ่อมด มารร้าย จอมโกหก และลูกสาวของทั้งสอง ซึ่งทั้งสองได้ขัดขืนคำสั่งของพระองค์ ปฏิเส ธโองการของพระองค์ ขัดการประทานของพระองค์ ทรยศศาสดาของพระองค์ เปลี่ยนแปลงศาสนาของพระองค์ แก้ไขคัมภีร์ของพระองค์ รักศัตรูของพระองค์ ขัดคุณความดีของพระองค์ ทำลายบัญญัติของพระองค์ ยกเลิกกำหนดของพระองค์ เบี่ยงเบนโองการของพระองค์ ทำร้ายผู้ใกล้ชิดพระองค์ ใกล้ชิดอ ริของพระองค์ ก่อสงครามในแผ่นดินของพระองค์ และสร้างความหายนะให้กับบ่าวของพระองค์

โอ้ องค์เจ้า ขอทรงสาปแช่งเขาทั้งสอง ผู้ติดตาม ผู้ใกล้ชิด ผู้ช่วยเหลือ และผู้รักใคร่ทั้งสอง ขอสาบานแท้จริง พวกเขาทั้งสองได้ทำลายบ้านแห่งนบี ทั้งประตูและหลังคาที่ปกปิด พวกเขาได้ ทำลายความสูงส่งเทียมฟ้าจนราบเรียบเท่าแผ่นดิน จากที่สูงกลายเป็นที่ต่ำ จากด้านหน้ากลายเป็นด้านหลัง พวกเขาได้กำจัดครอบครัวของท่าน และผู้ช่วยของท่าน ได้สังหารลูกหลานของท่าน ได้ปลดผู้สืบทอดและผู้รับความรู้ของท่านออกจากบัลลังก์ ได้กั้นเขาจากการเป็นผู้นำ พวกเขาทั้ งสองได้ตั้งภาคี กับองค์อภิบาลของพวกเขา ดังนั้นขอจงทำให้เขาทั้งสองได้รับบาปมหันต์ จงกักพวกเขาในสะก๊อรฺ ตลอดกาล สะก๊อร นั่นคืออะไรเล่า คือไฟที่กัดกินไม่ให้เหลือและไม่ทิ้งซาก

โอ้ องค์อภิบาล ขอทรงสาปแช่งพวกเขา ด้วยจำนวนความผิดที่พวกเขากระทำ สิทธิที่พวกเขาปกปิ ด บัลลังก์ที่พวกเขาครองมัน ผู้ศรัทธาที่พวกเขาเว้นห่าง มุนาฟิกที่พวกเขาใกล้ชิด วะลีที่พวกเขาทำร้าย คนผิดที่พวกเขานำเข้าใกล้ ผู้ซื่อสัตย์ที่พวกเขาไสส่ง กาฟิรที่พวกเขาค้ำจุน ผู้นำที่พวกเขาทารุณ บัญญัติที่พวกเขาดัดแปลง หลักฐานที่พวกเขาปฏิเสธ ความชั่วที่พวกเขา นำมาใช้ เลือดที่พวกเขาได้หลั่ง ความดีที่พวกเขาเปลี่ยนมัน การปฏิเสธที่พวกเขาให้ท้าย ความเท็จที่พวกเขาโป้ปด มรดกที่พวกเขายึดไว้ ทรัพย์หลวงที่พวกเขาริบออม สมบัติ หะรอมที่พวกเขากินมัน สินสงครามที่พวกเขาเอามาใช้ ความไม่ถูกต้องที่พวกเขาก่อมันขึ้น อธรรมที่พวกเขาปู มัน ความสับปลับที่พวกเขาตั้งมันขึ้นชัน ความทรยศที่พวกเขาซ่อนเร้น ความอยุติธรรมที่พวกเขาแพร่กระจาย สัญญาที่พวกเขาละเลย อะมานะฮฺที่พวกเขาปล่อยปะ ปฏิญาณที่พวกเขาทำลาย หะลาลที่พวกเขาทำให้หะรอม หะรอมที่พวกเขาทำให้หะลาล ท้องไส้ที่พวกเขาผ่ามัน ทารกที่พวกเขาทำให้ตกแท้ง กระดูกที่พวกเขาทำให้หัก หนังสือที่พวกเขาฉีกทิ้ง ความสามัคคีที่พวกเขาทำให้แตก คนมีเกียรติที่พวกเขาบั่นทอน คนจรจัดที่พวกเขายกย่อง ความจริงที่พวกเขาปิดกั้น ความเท็จที่พวกเขาเติมแต่ง บทบัญญัติที่พวกเขากระด้างกระเดื่อง อิมามที่พวกเขาไม่เชื่อฟัง

โอ้องค์อภิบาล ขอทรงสาปแช่งพวกเขาด้วยจำนวนโองการที่พวกเขาแก้ไข กฏเกณฑ์ที่พวกเขาปล่อยทิ้ง แนวทางที่พวกเขาเปลี่ยนแปลง บัญญัติที่พวกเขาละเลย ระเบียบที่พวกเขาตัดทิ้ง พินัยกรรมที่พวกเขาดัดแปลง

---

[1] ดุอาอ์นี้เรานำมาเพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นเป็นประจักษ์พยานถึงสิ่งที่พวกรอฟิเฎาะฮฺได้เชื่อถือและกระทำต่อ อบูบักรฺ อุมัร อาอิชะฮฺ และหัฟเศาะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุม

คำสั่งที่พวกเขาละเลย ปฏิญาณที่พวกเขาทำลาย สักขีที่พวกเขาปกปิด คำอ้างที่พวกเขาลบ ล้าง ความชัดเจนที่พวกเขาปฏิเสธ อุบายที่พวกเขาคิดขึ้น การทรยศ ที่พวกเขาใช้มัน อุปสรรคที่พวกเข าตั้งไว้ พาหะรบที่พวกเขากลิ้งมัน เสื้อผ้าที่พวกเขาสวมใส่

โอ้องค์อภิบาล ขอทรงสาปแช่งพวกเขา ทั้งในที่ลับอันมืดมิดและเปิดเผยอันโจ่งแจ้ง ด้วยการสาปแช่งอันนับไม่ถ้วน ตลอดกาลตลอดไป นิรันดร ไม่มีขาดทุกจำนวน ไม่มีหมดในกาลเวลา การสาปแช่งที่ติดแต่เริ่มต้น และไม่ขาดจนสุดท้าย แช่งพวกเขา ผู้ช่วยและค้ำจุนพวกเขา ผู้รักใคร่ และใกล้ชิดพวกเขา ผู้ที่ยอมภักดีพวกเขา และขอจากพวกเขา ผู้ที่เปล่งเสียงด้วยการอ้างของพวกเขา ผู้ที่ลุกขึ้นด้วยปีก ของพวกเขา ผู้ที่ประพฤติตามคำพูดของพวกเขา ผู้ที่เชื่อในการกำหนดของพวกเขา

(ให้กล่าวสี่ครั้ง) โอ้องค์อัลลอฮฺ ขอทรงทรมานพวกเขา ด้วยการทรมานที่ชาวนรกวิงวอนให้ปลอดพ้นจากมัน อามีน โอ้ องค์อภิบาลแห่งสากลโลก

(จงกล่าวสี่ครั้ง) โอ้ องค์อัลลอฮฺ ขอทรงสาปแช่งพวกเขาทั้งห มด ของทรง เศาะละ วาตต่อมุ หัมมัด และครอบครัวของมุหัมมัด จงทำให้ข้าพระองค์พอเพียงด้วยสิ่งหะลาลจากสิ่งที่หะรอม ทรงทำให้ข้าพระองค์ปลอดจากความยากจน โอ้องค์เจ้า ข้าพระองค์ได้ทำผิดและทำร้ายตัวของข้าพระองค์เอง ข้าพระองค์ได้สำนึกในบาป ณ เบื้องหน้าของพระองค์แล้ว ดังนั้นขอพระองค์ประทานความโปรดปรานแก่ตัวข้าพระองค์ด้วยเถิด พระองค์มีสิทธิที่จะกล่าวโทษซึ่งข้าพระองค์ไม่ขอหลีกเลี่ยง ถ้าข้าพระองค์ทำอีก ขอพระองค์ได้อภัยให้อีก ด้วยความประเสริฐ ความดี การอภัยโทษและเกียรติของพระองค์ โอ้ องค์ผู้ทรงเมตตาที่สุด ขออัลลอฮฺ ทรงเศาะละวาตแก่ผู้นำเหล่าศาสนทูต ผู้เป็นนบีคนสุดท้าย แก่บรรดาลูกหลานอันประเสริฐบริสุทธิ์ ด้วยความเมตตาของพระองค์ โอ้ องค์ผู้ทรงปรานียิ่ง [1]

*****

[1] ดู มิฟตาห์ อัล-ญินาน ของ อับบาส อัล-กุมมีย์ หน้า 114

บทส่งท้าย

พี่น้องมุสลิม หลังจากที่เราได้รับรู้เรื่องทั้งหมดเล่านี้ ข้าพเจ้าคิดว่าผู้อ่านคงจะเห็นด้วยกับข้าพเจ้าว่า ผู้ที่มีความเชื่อในศาสนาผิดๆ เช่นนี้ เขาไม่ได้เป็นมุสลิมถึงแม้เขาจะเรียกตัวเองว่าเป็นมุสลิมก็ตาม ดังนั้นอะไร คือสิ่งที่เราควรต้องทำกับพวกรอฟิ เฎาะฮฺเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพราะพวกเขาใช้ชีวิตอยู่กับสังคมมุสลิม และอ้างตนเป็นมุสลิมอีกเช่นเดียวกัน ?

แท้จริง สิ่งจำเป็นสำหรับเราคือการระวังตัวจากพวกเขา และต้องไม่คลุกคลีด้วย อีกทั้งต้องระวังจากความเชื่อที่ชั่วร้ายของพวกเขา ที่ยึดหลักปักอยู่บนฐานของการเป็นศัตรูกับผู้ที่ศรัทธาและยอมรับในความเป็นเอกะของอัลลอฮฺ มั่นใจว่าพระองค์เป็นอ งค์อภิบาล อิสลามเป็นศาสนา มุ หัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะสัลลัม เป็นนบีและเราะสูล

ชัยคุล อิสลาม อิบนุ ตัยมียะฮฺ ได้กล่าวว่า : ผู้เป็นรอฟิเฎาะฮฺจะไม่คบค้ากับใครนอกจากด้วยวิธีกลับกลอก เพราะแท้จริงศาสนาที่อยู่ในหัวใจของพวกเขาเป็นศาสนาที่เสื่อมทราม ซึ่งมีต้นตอมาจากการโป้ปด การทรยศ หลอกลวงผู้คน และคิดร้ายต่อพวกเขา เขาจะไม่ปล่อยความชั่วร้ายและความเลวนอกจากต้องวางแผนจัดการมันกับผู้คนเหล่านั้น ตัวเขาจะเป็นที่ชิงชังของคนที่ไม่รู้จักเขา ถึงคนผู้นั้นจะไม่ รู้ว่าเขาเป็นรอฟิ เฎาะฮฺ สัญลักษณ์ของการกลับกลอกจะเห็นได้บนใบหน้าของพวกเขา และจากสุ้มเสียงวาจาที่พวกเขาพูด [1]

แท้จริงพวกเขาได้ปิดบังความแค้นและความเป็นศัตรูกับพวกเรา ขออัลลอฮฺทรงจัดการกับพวกเขา ไฉนเล่าพวกเขาจึงถูกหลอกจนหันเห กระนั้นเรายังพบเห็นคนที่โดนกับดักของพวกเขาในหมู่คนทั่วไปที่เป็นชาว สุนนีย์ ได้คลุกคลีกับพวกเขา เชื่อใจพวกเขา ทั้งหมดนี้เป็นเพราะการที่ เราออกห่างจากศาสนาของอัลลอฮฺ และไม่รับรู้บัญญัติที่พระองค์ทรงใช้ให้มุสลิมเชื่อและปฏิบัติ ด้วยอะกีดะฮฺที่ต้องให้การสนับสนุนต่อมุสลิมผู้ยอมรับในเอกภาพแห่งอัลลอฮฺ(เตาฮีด) และห่างไกลพร้อมปฏิเสธพวกกาฟิรหรือผู้ตั้งภาคีทุกคน

ด้วยประการฉะนี้ เราจึงได้รู้ว่า อะไ รคือสิ่งที่เราต้องทำในฐานะที่เราเป็นมุสลิม ดังนั้น มีใครที่จะตอบรับบ้าง ? ขอเอกองค์อัลลอฮฺ ทรงค้ำจุนศาสนาของพระองค์ และทำให้วาทะและบัญญัติของพระองค์นั้นสูงส่ง และขอพระองค์ทรงกำราบพวกรอฟิ เฎาะฮฺและผู้ช่วยเหลือของพวกเขา ขอพระองค์ทรงทำให้พวกเขาเป็นสินสงครามแก่ชนมุสลิม

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم ، والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

รวบรวมและเรียบเรียง

บ่าวผู้ขัดสนต่อการอภัยแห่งองค์อภิบาล

อับดุลลอฮฺ บิน มุหัมมัด อัส-สะลาฟีย์

ขออัลลอฮฺทรงอภัยให้เขา บิดามารดาของเขา และชนมุสลิมทุกคน

[1] ดู มินฮาจ อัส-สุนนะฮฺ โดย อิบนุ ตัยมียะฮฺ (3/360)

หนังสืออ้างอิงที่เราขอเสนอเพื่อใช้โต้พวกรอฟิเฎาะฮฺ

1. ฟะตาวา โดย ชัยคุลอิสลาม อิบนุ ตัยมียะฮฺ
2. มินฮาจ อัส-สุนนะฮฺ โดย อิบนุ ตัยมียะฮฺ
3. อัล-มิลัล วะ อัน-นิหัล โดย อัช-ชิฮฺริสตานีย์
4. อัล-ฟัรกุ บัยนะ อัล-ฟิร็อก โดย อัล-บัฆดาดีย์
5. มะกอลาต อัล-อิสลามิยีน โดย อัล-อัชอะรีย์

หนังสือที่เขียนยุคปัจจุบัน

1. หนังสือของท่าน เชค อิห์สาน อิลาฮี เซาะฮีรฺ
2. มัสอะละฮฺ อัต-ตักรีบ โดย เชค ดร. นาศิร อัล-เกาะฟารีย์
3. อุศูล มัซฮับ ชีอะฮฺ อัล-อิษนา อะชาริยะฮฺ โดย เชค ดร. นาศิร อัล-เกาะฟารีย์
4. หนังสือของท่าน เชค มุหัมมัด มาลุลลอฮฺ
5. บัซลุล อัล-มัจญ์ฮูด ฟี มุชาบะฮะฮฺ อัร-รอฟิเฎาะฮฺ ลิล ยะฮูด โดย อับดุลลอฮฺ อัล-ญะมีลีย์
6. หัตตา ลา นันคอดิอฺ โดย อับดุลลอฮฺ บิน อับดุล อะซีซ
7. อัช-ชีอะฮฺ อัล-อิษนา อะชารียะฮฺ วา ตักฟีรุฮุม ลิ อุมูม อัล-มุสลิมีน โดย อับดุลลอฮฺ อัส-สะลาฟีย์
8. มัน เกาะตะละ หุเสน โดย อับดุลลอฮฺ บิน อับดุลอะซีซ
9. อัล-บุรฮาน ฟี ตับรีอะฮฺ อบี ฮุร็อยเราะฮฺ
10. อัล-อินติศอรฺ ลิศศุหุบ วัลอาล โดย ดร. อิบรอฮีม อัร-รุหัยลีย์
11. กัชฟุ อัล-ญานีย์ มุหัมมัด อัต-ตีญานีย์ โดย เชค อุษมาน อัล-เคาะมีส
12. บัล เฎาะลัลตะ ฟี ร็อด อะบาฏีล อัต-ตีญานีย์
13. มะอา อัล-อิษนัย อะชารียะฮฺ ฟี อัล-อุศูล วะ อัล-ฟุรูอฺ โดย ดร. อะลี อัส-สาลูส
14. ตับดีด อัซ-เซาะลาม วะตันบีฮฺ อัน- นิยาม อะลา เคาะเฎาะริ อัต-ตัชยีอฺ อะลา อัส- มุสลิมีน วะ อัล-อิสลาม โดย เชค สุลัยมาน อัล-ญับฮาน

และหนังสืออื่นๆ ที่ไม่ได้กล่าวถึงเป็นตัวอย่าง ณ ที่นี้

เว็ปไซต์ที่สำคัญ ที่เราขอเสนอเพื่อใช้โต้พวก ชีอะฮฺ รอฟิเฎาะฮฺ ที่นับถืออิมามสิบสอง

1. เว็ปไซต์ ปกป้องสุนนะฮฺ	http://www.dd-sunnah.net
2. เว็ปไซต์ ฟัยศอล นูร	http://www.fnoor.com
3. เว็ปไซต์ อัล-บุรฮาน	http://www.albrhan.com
4. เว็ปไซต์ มุฮฺตะดูน	http://www.wylsh.com
5. ธาตุแท้ของโคมัยนี	http://www.khomainy.com
6.ธาตุแท้ของชีอะฮฺรอฟิเฎาะฮฺ	http://www.dhr12.com
7. เว็ปไซต์ อัล-บัยยินะฮฺ	http://www.albainah.net
8. เว็ปไซต์ อันศอรฺ อัล-หุเสน	http://www.ansar.org
9. เว็ปไซต์ อัล-มันฮัจญ์	http://www.almanhaj.com
10.สันนิบาตชาวสุนนีย์ในอิหร่าน	http://www.isl.org.uk
11. เว็ปไซต์ อิมาม มะฮฺดีย์	http://www.almahdi.com

สารบัญ